

# Seurakuntatervehdys<sup>+</sup>

LAPPEENRANNAN EVANKELIS-LUTERILAISET SEURAKUNNAT | lappeenrannanseurakunnat.fi | nro 4/2024



## Sara Latvus lähettinä Kambodžassa

sivu 8

MARI PARKKINEN:  
KIRKOLLA ON  
ANNETTAVAA  
MYÖS NUORILLE

sivut 4–5

LAPPEENRANNAN  
KIRKKOA  
JUHLITTIIN

sivut 9–12



**sivu 13**

Näyttelijä Volter  
Putron saha soi

**sivut 6–7**

Nuoriso vieraantuu  
uskonnosta

**sivut 18–19**

Harrastuksena  
ratsastus

**sivu 20**

RATA-Ryhmän  
Niilo Ruokoniemi



”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.”

Matt. 11:25–30

## Seurakunta-tervehdys<sup>+</sup>

7.9.2024, SYYSKUU  
57. vuosikerta

### JULKAISIJA

Lappeenrannan seurakuntayhtymä

### PÄÄTOIMITTAJA

Pääkirjoitustoimittaja Hannu Haikonen,  
vastaava toimittaja Eija Fabritius

### TOIMITUSSIHTEERI

Eija Fabritius  
puh. 040 3126 818  
eija.fabritius@ev.fi  
Koulukatu 12, PL 45  
53101 Lappeenranta

### TOIMITUSNEUVOSTO

Eija Fabritius, Atso Suopanki,  
Keijo Martikainen, Marja Talikka,  
Matti Matikainen, Hannu Haikonen,  
Teija Savolainen, Jukka Kosonen,  
Olli Saarela ja Laura Hienonen (vv.)

Lehteä jaetaan maksutta kotitalouksiin. Lehteä on mahdollista myös tilata kotiin maksutta seurakuntayhtymän viestinnästä.

Painosmäärä 48 000.

Seuraava numero ilmestyy 30.11.  
Juttuideat ja toiveet lehteen  
21.10. mennessä osoitteeseen:  
eija.fabritius@ev.fi



### LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT<sup>+</sup>

### KANNEN KUVA

Atso Suopanki

### PAINO

Lehtisepät Oy, Kouvolan paino

### MAINOSMYYNIT: KAAKON VIESTINTÄ OY / MEDIAMYYNTI ETELÄ-KARJALA

Kirsi Ala-Outinen puh.040 6485 973  
Katja Broms puh.040 6694 253  
Tarja Karhu puh.040 0854 661  
Riku Kontio puh.040 6755 649  
Eetu Partanen puh.040 6825 610  
Maarit Vento puh.040 5540 036  
Myynti johtaja  
Marja Niemikoski puh.044 7381 417

sähköpostiosoite  
etunimi.sukunimi@media.fi

### PÄÄKIRJOITUS

## Kuoleminen on kallista

**N**oilla sanoilla aloittaa Kotimaan päätoimittaja Freija Özcan pääkirjoituksensa 23.8.2024. Pääkirjoitus käsittelee hallituksen suunnitelmaa vähentää kirkon saamaa valtionosuutta lähes 20 miljonnalla eurolla. Suunnitelma perustuu pääministeri Orpon hallituksen kevään 2024 kehysriihessään tekemiin sopeuttamistoimiin liittyviin päätöksiin, joiden seurauksena arvioidaan kirkollisveron tuoton kasvavan epätarkoituksenmukaisesti.

Valtion rahoitus on korvaus seurakunnille lailla säädettyjen, yhteiskunnallisten tehtävien kuten hautaus- ja kirkollisveron tuoton kasvavan epätarkoituksenmukaisesti. Valtion rahoitus on korvaus seurakunnille lailla säädettyjen, yhteiskunnallisten tehtävien kuten hautaus- ja kirkollisveron tuoton kasvavan epätarkoituksenmukaisesti.

Lakimuutosta varten valtio-neuvosto on pyytänyt kirkkohallitukselta lausuntoa. Kirkkohallituksen nelisivuisessa lausunnossa sanotaan mm.: ”*Ei ole perusteltua, että seurakunnat joutuisivat huolehtimaan tehtäväs-*

*tä pelkästään seurakunnan jäseniltä perittävien kirkollisverovaroin, sillä seurakunnat vastaavat pääosin myös muiden kuin jäsentensä hautaamisesta (HE 204/2002 vp, s. 25)."*

Jos hallituksen lakiuudistus toteutuisi kaavailusti, niin hautauksen kustannukset kasvaisivat n. 400 €. Lappeenrannan seurakuntien alueella haudattiin viime vuonna 778 ihmistä. Tähän lukuun sisältyy myös

kirkkoon kuuluttamat. Hautauskustannukset alueellamme kasvaisivat yli 300 000 €. Mistä kustannukset kateetaan? Kirkollisveroa nostamalla olisi helppo vastaus, mutta yh-

”Yhteiskunnan antamat tehtävät tulisi kattaa yhteiskunnan rahalla.”

teiskunnan antamat tehtävät tulisi kattaa yhteiskunnan rahalla, eikä veronkorotus olisi oikeudenmukainen tapa. Jos kustannukset siirretään omaisten maksettavaksi, kuoleminen kallistuisi entisestään – neljäsataa on iso raha.

Lappeenrannan seurakuntayhtymän yhteisen kirkkoneuvoston nimeämä työryhmä teki katselmuksen Lappeenrannan alueen hautausmailla elokuussa. Hautausmaat olivat hyvin hoidettuja ja puistoalueita, joissa lappeenrantalaiset voivat vapaasti käyttää rauhoittumassa, hiljentymäs-

lä ja Lappeenrannassa sekä Kymen Piirin hallituksessa. Nykyisin olen Kaakkois-Suomen Demarinaisten hallituksen jäsen ja Lakan sukuseuran puheenjohtaja, Lappeenrannan Lentoasemasäätiön hallituksen jäsen ja kirkkovaltuutettu. Seurakuntaan ja sen toimintaan johti oman uskon elämän rakentuminen ja voimistuminen.

**Millaisia tehtäviä sinulla on Lappeenrannan srk:ssa / seurakuntayhtymässä?**

Tällä toimintakaudella olen yhteisen kirkkovaltuuston jäsen ja Lappeenrannan seurakuntaneuvoston varajäsen, kasvatuksen työryhmän jäsen ja Koulukatu 10:n hallituksen jäsen.

**Missä asioissa haluat vaikuttaa työssäsi?**

Haluan toimia ja vaikuttaa siihen, että seurakunta olisi hyvä työpaikka kaikille sen piirissä toimiville ja se olisi haluttua työpaikka. Toivon, että seurakunta ja uskoska eläminen voisi olla ihmisille ns. normaali tapa olla ja elää – eli että olisi ihan hyväksyttävää ja normaalia osallistua kirkon toimintaan, käydä jumalanpalveluksissa ja rukoilla aktiivisesti. Haluan siis vaikuttaa asenteisiin.

**Onko asioita mistä olet huolissasi / haluaisit parantaa kirkossamme?**

Olen todella huolissani asenteista ja



HANNU HAIKONEN

Pääkirjoitustoimittaja

sä ja muistelemassa. Lappeenrannan kirkot ovat kulttuurihistoriallisesti tärkeitä rakennuksia. Näistä huolehtiminen on seurakunnan tehtävä. Kirkkorakennuksista huolehtiminen ei ole halpaa, ja usein se vaatii monien toimijoiden yhteistyötä. Kaikissa kirkkoissamme on korjaustarvetta, joten valtion avustusrahat tulevat tarpeeseen. Väestökirjanpito on myös asia, joka on annettu kirkon tehtäväksi. Se vaatii ammattitaitoisia työntekijäresursseja ja se maksaa.

Kirkko ei voi olla valtion erityisuojeleuksessa. Kirkon tulee olla mukana valtion talouden tasapainottamistalkoissa, mutta kuinka se tapahtuu tasapuolisesti, oikeudenmukaisesti ja kohtuullisesti? Ratkaisun löytäminen on onneksi minua viisaampien asia.

lasten kasvatuksessa. Mihin olemmekaan jättäneet ja hylänneet lasten kasvatuksellisen ja toisistamme huolen pitämisen. Teemme valtavasti väkivaltaa lapsille ja itsellemme kun kiellämme hengellisyden, toivon ja armon viestin ja lupauksen Jumalan rakastavasta huolenpidosta. Miten ja mitä keinoja annamme lapsille kasvaa aikuiseksi, mitkä ovat ihmisyyden eväät.

**Mihin asioihin olet tyytyväinen sen toiminnassa?**

Meillä on todella hyvin hoidettuja, viihtyisiä ja kauniita hautausmaita. Menneiden sukupolvien muistaminen ja hautajenhoito ovat arvokasta tapa- ja kulttuuriperintöä, jota kannattaa vaalia. Leiri- ja kerhotoiminta, rippikoulu, diakoniatyö ja jumalanpalvelukset ovat suuria ilon aiheita, mutta mikään näistä ei toimisi ilman sitoutuneita ja aidosti välittäviä työntekijöitä.

**Terveiset seurakuntalaisille?**

Tule rohkeasti ilman ennakkoluuloja katsomaan, mitä seurakunnassa tapahtuu. Mukaan voit tulla aluksi vain katsomaan ja tapaamaan työntekijöitä eri tilaisuuksiin. Tilaisuudet ovat maksuttomia.

MATTI MATIKAINEN

### UUSI KASVO

## Pappeus kulkee suvussa

Seurakuntapastori Marko Luukkala ei vie töitään kotiin.

**29**-vuotias Luukkala on kotoisin Oulun alapuolelta Kempeleestä.

– Murteesta huomaa sen, että puhun Oulua ihan voimakkaasti. Hänen isänsä ja isoveljensä ovat pappeja. Tämä vaikutti myös hänen suunnitelmiinsa.

– Hain lukion jälkeen teologiseen, mutta en silloin halunnut päästä. En jaksanut opiskella pääsykokeisiin ja olin tyytyväinen, kun en tullut valituksi kouluun.

Metsien ja metsästyksen ystävänä hän aloitti metsätalousoopinnot Joensuussa vuonna 2016.

– Toivoin, että siinä saisi so-

vittettua yhteen harrastuksen ja työn, mutta ei se koulu ollut sellaista kuin ajattelin. Siellä laskeettiin paljon matematiikkaa ja puuston tilavuuksia. Siinä huomasi, etten ole sellainen insinööri.

Hän alkoi miettiä uudelleen teologian opintoja. Vanhempien ja muiden läheisten kannustamana hän haki opiskelupaikkaa teologia Joensuun yliopistoon ja aloitti opinnot vuonna 2018.

– Ensimmäisen vuoden jälkeen totesin, ettei minusta ole papiksi ja hain opettajapuolelle.

Viimeisinä opiskeluvuosina mieli muuttui.

– Vaikka opettajan opinnois-

### UUSI KASVO

## Papin työ toi maisemanvaihdoksen

Juho-Kusti Koljonen kastettiin keskellä teologian opintoja.

**H**elsingissä ikänsä asuneen Koljosen, 32, kesäkuun alussa käynnistynyt pesti Lauritsalan vs. seurakuntapastorina kestää vuoden loppuun. Kirjoitettuaan yliopilaaksi vuonna 2010 hän meni Laakson sairaalaan siivojaksi laitoshuoltajan tittelillä, suorittaen välissä asevelvollisuutensa. Hän työskenteli aivoverenkiertohäiriöpotilaiden kuntoutusosastolla.

– Osasto oli tosi toivoa antava, koska 95 prosenttia ihmisistä lähti paljon paremmassa kunnossa pois.

Hän aloitti vuonna 2016 Helsingissä teologian opinnot, jotka kestivät viime vuoden kevääseen. – Alkuperäinen ajatus taustalla oli, että halusin päästä yliopistoon ja teologiseen oli kuulemma help-

po päästä. Oltuani vuoden pappislinjalla huomasi, että tämänhan on mulle ihan oikea paikka.

Koljosen vanhemmat eivät kuuluneet kirkkoon ja hänelle oli pidetty lapsena ristiäisten sijaan nimenantotilaisuus.

– Kotona ei ikinä ollut sellaista ilmapiiriä, että kristinusko olisi jotenkin huono asia. Heillä oli vain ollut aikanaan oma syynsä erota kirkosta.

Lapsena hänen perheensä kävi joulukirkossa ja hän oli mukana seurakunnan säilyjoukkueessa ja nuorisokerhoissa.

– Ei kukaan kysellyt, kuulutko kirkkoon vai et. Kirkosta oli aina sellainen hyvä kuva.

Koljosen kävi vuonna 2017 kahden päivän tiiviin aikuisrippikoulun.



Atso Suopanki

Metsästystä harrastava Marko Luukkala suuntaa syksyllä sorsametsälle.

ta on ollut paljon hyötyä, niin en kuitenkaan halunnut työllistyä opettajaksi, vaan kutsumus tuli seurakuntaharjoittelun kautta.

### Hyvä kuuntelija

Valmistuttuaan syksyllä 2023 Luukkala aloitti lokakuun alussa työnsä Sammonlahdessa seurakuntapastorin viransijaisena pap-

pisvihkimyksen seurassa kuun lopussa.

– Sain aloittaa maisterina. Se oli mulle tärkeää, ettei tarvinnut mennä heti syvään päätyyn papiksi, vaan sai oppia pikkuhiljaa käytännön asioita.

Elokuun alussa hän siirtyi Lappeen seurakuntapastorin virkaan. Työn vastuualueena on rippikou-



Atso Suopanki

Kusti-kutsumanimeä käyttävä Koljonen on nauttinut työssään eniten iloisten ja helposti lähestyttävien eteläkarjalaisten kohtaamisesta.

– Olin ollut teologisessa ensimmäisen vuoden, joten en tullut ihan pystymisestä siihen.

Hänet kastettiin rippikoulun päätteeksi Viikin kirkossa.

– Se oli hieno ja mieleenpainuva hetki.

### Kirkon töissä

Seuraava mieleenpainuva hetki oli tänä vuonna 24. toukokuuta, jolloin Koljonen vihittiin papiksi Mikkelin tuomiokirkossa.

– Siinä oikein konkretisoitui

sellainen uskon vahvistus. Koljonen on sukunsa ensimmäinen pappi. Hän siunasi mummonsä kesäkuussa ja kasti kesällä serkkunsa lapsen.

– Äiti on tosi ylpeä ja isäkin olisi ollut.

Ennen Lauritsalan pestiä hän työskenteli Helsingissä suntiona helmikuusta 2020 alkaen.

– Paljon toimituksia suntiona nähneenä tämä ei ollut silleen hirveän uusi ala.

Työmatka on lyhyt, sillä hän

lu- ja nuorisotyö.  
– Nuorten aitous puhuttelee. Välillä on myös tärkeää päästä juttelemaan vähän vanhempien ihmisten kanssa ja ammentamaan heiltä elämäkokemusta. Luukkala kuvaili itseään helposti lähestyttäväksi ja hyväksi kuuntelijaksi.

## ”Nuorten aitous puhuttelee.”

MARKO LUOKKALA

– Olen huomannut, että kuuntelutaito on äärettömän tärkeä papin työssä. Tykkään tutustua erilaisiin ihmisiin, heidän tarinoihinsa ja elämäänsä.

Hän meni naimisiin opiskeluaikana ja parisunnan neljäs lapsi syntyi kesäkuussa. Tuoreen tyttären lisäksi perheeseen kuuluvat yksi-, kaksi- ja neljävuotiaat pojat.

– Vaikka työt tulevat päätyyn pyrin tekemään ne toimistolla, jotta pystyn sitten keskittymään kotielämään.

ATSO SUOPANKI

asuu Lauritsalan kirkkoa vastapäisessä talossa.

– Aina kun avaa sälekaihtimet näkee heti, missä kirkko on ja muistaa, kenellä on töissä.

Lappeenranta oli Koljoselle entuudestaan tuttu, sillä hänen enonsa asuu Sammonlahdessa. Suurin osa läheisistä asuu kuitenkin pääkaupunkiseudulla, mukaan lukien Espoossa asuva puoliso.

## ”Äiti on tosi ylpeä ja isäkin olisi ollut.”

KUSTI KOLJONEN

– Välilmatka on junalla vain pari tuntia, niin ei pää tuota aiheuta paljoo vaivaa.

Vapaa-ajallaan hän harrastaa muun muassa geokätköilyä ja lukemista.

– Viime vuonna luin uudestaan Stephen Kingin Musta torni-sarjan, se on aika työmaa.

Elokuvista häntä kiinnostavat eniten kauhu, jännitys ja scifi.

– Viimeksi kävin katsomassa Dune 2:n. Dyyniä olen yrittänyt lukea viimeisen vuoden. Se on vetävä kirja, mutta jotenkin se aina vain jää.

ATSO SUOPANKI

### SARJAKUVA

Mika Kolehmainen



M. Kolehmainen-21



Risto Herranen

Piispa Mari Parkkinen siunasi kirkkoherra Jaana Pussisen virkaansa.

## Jaana Pussinen siunattiin Lauritsalan seurakunnan kirkkoherran virkaan

**SUNNUNTAINA 4.8.** vietettiin Lauritsalan seurakunnassa kirkkoherra **Jaana Pussisen** virkaanasettamisen juhlaa. Piispa **Mari Parkkinen** asetti ja oli avustajineen siunaamassa kirkkoherraa tehtävänsä. Messun jälkeen juhla jatkui seurakuntakodilla ruoan, puheiden, musiikin ja iloisen naurun merkeissä.

Lauritsalan uusi kirkkoherra valittiin virkaansa 22.2.2024 ja hän aloitti tehtävänsä 1.4.2024. Virallista virkaanasettamisen ja siunaustilaisuutta juhlittiin 4.8.2024.

Kirkkoherra Pussinen on paljasjalkainen lauritsalainen ja on ollut Lauritsalan seurakunnan toiminnassa ja työssä mukana omasta rippikoulusta lähtien. Pussinen on kertonut olevansa hyvin sitoutunut omaan asuina-alueeseensa ja sen ihmisiin.

– Saimme viettää virkaanasettamisen juhlaa ihanaan aikaan kesästä. Oli myös hienoa, että saimme päättää tämän kesän viimeisen rippikoulun tähän yhteiseen messuun. Piispa Mari vieraili rippileirillämme tapaamassa minua ja rippileiriläisiä ennen juhlapäivää, ja toivottavasti siitä jäi kaikille leiriläisille mukavat muistot. Piispa osallistui Kesärannan Suurmestari -kilpailuun ja pärjäsi siinä oikein hyvin.

Virkaanasettamisjuhlaa ei ehtinyt jännittää, sillä Pussinen oli koko juhlaa edeltävän viikon rippileirillä.

– Jännitys tuli hetkeä ennen messun alkua, mutta se kertoo

EUA FABRITIUS

*Lauritsalan seurakunta on muodostunut entisen Lauritsalan kauppalaan tehdasyhteisön perinteille. Seurakunta on aktiivisesti mukana alueen toiminnassa 8000 seurakuntalaisen, paikallisten yhdistysten ja vapaaehtoisten kanssa. Lauritsalan seurakunnan maamerkki on Lauritsalan kirkko "Taivaan valo", jonka pihapiirissä toimiva seurakunnan lähetyshäly "Puoti ja pannu" sekä tiistain muskarit ja ilmaiskoukailut ovat suosittuja kohtaustapahtumia.*



Risto Herranen

Henkilöstö muisti kirkkoherra Jaana Pussista virkaanasettajaisjuhlissa. Kuvassa Anne Seino (oik.) ja Jaana Pussinen.

mielestäni eniten siitä, että tilan- ne on itselleni merkittävä. Itse virkaanasettamisen hetki oli levollinen ja ympärille rakennettu musiikki oli kaunista.

Juhlan seurakuntakodin puolelta olivat suunnitelleet Pussisen työkaverit.

– Se osoittautui aivan loistavaksi yhteiseksi hetkeksi: vt. kap-palainen Risto aloitti varsinaisen ohjelmaosuuden muistelemalla ensimmäistä kohtaamista kanssani ja siitä juhla soljui kuin itsestään eteenpäin. Jälkikäteen myös piispa muisteli juhlaa tavatsemme ja sanoitunnelman olleen hyvin lämminhenkinen ja että siitä huomasi, miten olemme yhteisönä tuttuja toisillemme.

Toivotamme Jaanalle onnea ja menestystä kirkkoherran tehtävään!

### KIRKON TÖISSÄ

## Piispan työ on yllättänyt monipuolisuudellaan

**Mikkelin hiippakunnan piispa Mari Parkkinen on työskennellyt nykyisessä tehtävänsä noin vuoden. Se, että piispalla on paljon töitä, ei yllättänyt, mutta tehtävien moninaisuus tuli positiivisena yllätyksenä.**

**H**aastattelu tehtiin piispa **Mari Parkkinen** rippileiriin tutustumisen ohella. Aiemmin Imatran seurakunnan kirkkoherrana toiminut Parkkinen vieraili Lauritsalan seurakunnan rippileirillä Kesärannassa elokuun ensimmäisenä päivänä. Ohjelmaan kuului erilaisia aktiviteetteja rippiläisten kanssa, mutta myös keskustelu vasta valitun Lauritsalan kirkkoherran kanssa.

Piispan töihin kuuluu tieteen hiippakuntansa hengellisetä elämästä vastaaminen ja sen ohjaaminen.

– Näen tärkeänä tehtävänä tukea työtehtäviä tässä tehtävässä, Parkkinen sanoo.

Mikkelin hiippakunnan edustajana piispa osallistuu myös kokonaiskirkollisiin töihin, kuten yhteistyöhön järjestöjen kanssa, piispaainkokouksiin, kirkolliskokoukseen ja ylipäätään hallinnollisiin tehtäviin.

– Olen jo kiertänyt hiippakunnassa tutustumassa seurakuntiin ja toimintaan, mutta varsinaisia piispantarkastuksia en ole vielä tehnyt. On ollut tosi kiva tavata seurakuntien työntekijöitä ja luottamus henkilöitä sekä seurakuntalaisia.

Yksi puoli piispan työssä on osallistua jumalanpalveluselämään.

– On ollut hienoa saada osal-

listua erilaisiin messuihin, kuten kirkkoherrojen virkaanasettamisiin, kirkkojen juhlamessuihin ja muihin erilaisiin messuihin, Parkkinen toteaa.

Kaiken kaikkiaan Parkkinen pitää piispan tehtävää erittäin monipuolisena ja mielenkiintoisena.

– Ehkä yllättänyt on paperien määrä, joihin joutuu tehtävien ohessa perehtymään, hän hymyilee.

**Nuorten kuuleminen on tärkeää**

Koska olemme rippileirillä nuorten parissa, on pakko kysyä, ehtiikö piispa tavata nuoria työssänsä?

**”Elämän syvin olemus on pienissä arjen hetkissä.”**

MARI PARKKINEN

– Pyrin hakeutumaan tilanteisiin, joissa tapaamaan nuoria ja voimaa kuunnella, mitä heillä on sanottavaa. Meidän on tärkeää kuunnella, mitä heille kuuluu ja miten kirkko voisi tukea heidän elämäänsä, Parkkinen sanoo.

Piispa Parkkinen mielestä kir-



Eija Fabritius

Piispa Mari Parkkinen vieraillee mielellään tutustumassa seurakuntien arkeen.

kolla on annettavaa myös nuorille, ja näkee tässä potentiaalia.

– Meillä on ainutkertainen mahdollisuus kulkea nuorten kanssa rippikoulun ajan ja kertoa heille sinä aikana kristinuskon perusasioista, Jumalasta ja Jeesuksen ristiintyöstä.

Parkkinen näkee kirkolla tärkeän roolin toivon näköalojen esille tuomisessa, niin nuorille kuin muillekin ikäryhmille.

– Olin vähän huolissani nuorisobarometrista, jonka mukaan nuoret ajattelevat, että heidän tulee pärjätä tässä maailmassa yksin. Siinä meillä on kirkkonakin tekemistä; kenenkään ei tarvitse selvitä yksin ja meidän pitäisi vielä vahvemmin sanoittaa ydinsanomamme lähimmäisenrakkaudesta.

Nuorten kynnistymisestä puhutaan aika ajoin. Parkkinen pohtii ilmiön kertovan ehkä näköalattomuudesta.

– Media ja some ovat täynnä uhkakuvia ja negatiivisia uutisia. Kaikki tuska kulkee nykyisin mukana puhelimessa. Aiemmat sukupolvet pystyivät helpom-

min kontrolloimaan viesti- ja informaatiotilua, kun vaihtoehtoja asioiden seuraamiselle oli vähemmän, eivätkä ne koko ajan olleet läsnä.

Parkkinen kuitenkin lohduttaa maailmantuskasta kärsiviä ajatuksella, että koko kristinuskon voitto tulee pärjätä yksin ja meidän pitäisi vielä vahvemmin sanoittaa ydinsanomamme lähimmäisenrakkaudesta.

Nuorten kynnistymisestä puhutaan aika ajoin. Parkkinen pohtii ilmiön kertovan ehkä näköalattomuudesta.

– Media ja some ovat täynnä uhkakuvia ja negatiivisia uutisia. Kaikki tuska kulkee nykyisin mukana puhelimessa. Aiemmat sukupolvet pystyivät helpom-



Eija Fabritius

Riparilaiset Aslak (vas.) ja Sipi ovat viihtyneet leirillä hyvin.

piispan ja kysyä mieltä askarruttavia asioita.

Riparilaiset tuntuivat suhtautuvan piispaan arvokkaasti ja hillitysti, piispan esittelyä kuunnellen. Selvästi riparilaisiin teki vaikutuksen piispan työhistoria,

johon kuuluu pitkä työura media-alan ammattilaisena sekä ulkomailta työskentelyä.

**Riparileirille osallistuminen oli selvää**  
Miltä ripari ja erityisesti käsillä

JO VUODESTA 1928  
Yksilöllistä palvelua yli 94 vuotta

**TOLVANEN OY**  
HAUTAUSTOIMISTO JA KUKKAKAUPPA

Kauppakatu 53, Lappeenranta • puh. 453 0568  
kukkakauppa.tolvanen@kymp.net • hautaustoimistotolvanen.fi  
Voit tilata myös verkkokaupassa www.ekukka.fi

Savitaipaleen  
Kukka ja Hautaus Oy  
Peltoinlahdentie 32 Puh. 040 718 6153  
www.savitaipaleenkukkajahautaus.fi

KUKKAKAUPPA - HAUTAUSTOIMISTO

**Nyberg Oy**

Alan ammattitaitoista palvelua  
www.nybergoy.fi

Kauppakatu 41 Välitie 6  
puh. (05) 451 3449 puh. (05) 453 4200  
53100 LAPPEENRANTA 54100 JOUTSENO

**Mirjamin Kukka**

HAUTAUSTOIMISTO - KUKKAKAUPPA

KOULUKATU 19, PUH. 05-453 1604, 045 128 9360  
mirjaminsukkka@gmail.com, www.mirjaminsukkka.fi

Loimaan Kivi Oy:n hautakiviedustus

**KESÄMÄEN LEIPOMO**

KAHVILA MYYMÄLÄ

Puh. 05 4569 175

Kourula: Karankokatu 3

www.kesamaenleipomo.fi

**TAKSI SAIMAA**

– PAIKALLINEN, PALVELEVA TAKSI

**TAKSI-keskus 0200 60 400**

(108€/puhelu+1,01€/min)

**KELA-taksi 0800 555 123**

(Maksuton)

taksisaimaa.fi

**HAUTAKIVET  
KAIVERUKSET  
KULTAUKSET  
YM. ALAN TYÖT**

**KIVIKOKKO OY**  
Pikkalanlähteenkatu 4, 63500 Lpr,  
puh. 458 1874, 0400 909 084  
www.hautakivi.com

**Persoonallinen Pikku Putiikki**

**PG-Fashion**

Ritva Vaintola  
050 538 1919  
Oksasenkatu 8, Lpr

Toisten kunnioittamista Parkkinen haluaisi lisättävän keskusteluihin.

– Ihmiset käyttäytyvät hyvin ikävästi toisiaan kohtaan niin arjessa kuin somekeskusteluissa. Kunpa oppisimme kulkemaan edes osan matkaa toisen kengissä.

Parkkinen toivookin, että meistä jokainen työskentelisi sen eteen, ettei ainakaan vahvistaisi jakautumista tai toisten ikävää kohtelua. Että olisimme valmiita kuulemaan ja kuuntelemaan myös niitä toisenlaisia näkökulmia.

– Näen, että se voi toteutua, jos jokainen sitoutuu siihen omassa elämässään.

**Kirkkoon luotetaan yhä**

Kiertäessään hiippakuntaa piispalle on muodostunut vankka mielikuva siitä, että ev.Lut. kirkolla Mikkelin hiippakunnassa on hyviä työntekijöitä, jotka tekevät sydämellään töitä.

– Täytyy myös muistaa, että yhden vuoden aikana ev.Lut. kirkon työntekijöille kertyy seurakuntalaisten kohtaamisia huikautta 18 miljoonaa kertaa. Kirkolla ylipäätään on sellainen maine, että meihin luotetaan, että olemme hyvä yhteistyökumppani.

Tämä näkyy muun muassa siinä, että kirkon henkilöstöä kutsutaan kriisipalaveriin ja pyydetään valmiusharjoituksiin.

– Kirkko nähdään hengellisen ja henkisen resilienssin ammattilaisena ja kirkolla on paljon annettavaa näissä.

Vaikka ev.Lut. kirkon ja seurakuntien tekemää työtä ja osaamista ei välttämättä olla yhteiskunnassa tunnustettu ja sitä voisi yhteiskunnassa hyödyntää nykyistä paremmin, piilee siinä myös vaaransa.

– On nähtävissä, että kirkkoa ja kolmatta sektoria pyydetään apuun yhteiskunnan tukiverkkojen heikentyessä. Tässä on oltava tarkkana, sillä yhteiskunnalla on tietty asiat, jotka sen tulee hoitaa. Me olemme vain tukitoimija ja kannamme tietenkin kortemme kekon, mutta yhteiskunnan tulee huolehtia niistä mitä yhteiskunnan tulee huolehtia, me olemme hengellisen työn tekijöitä, Parkkinen painottaa.

– On nähtävissä, että kirkkoa ja kolmatta sektoria pyydetään apuun yhteiskunnan tukiverkkojen heikentyessä. Tässä on oltava tarkkana, sillä yhteiskunnalla on tietty asiat, jotka sen tulee hoitaa. Me olemme vain tukitoimija ja kannamme tietenkin kortemme kekon, mutta yhteiskunnan tulee huolehtia niistä mitä yhteiskunnan tulee huolehtia, me olemme hengellisen työn tekijöitä, Parkkinen painottaa.

EUA FABRITIUS

Jeesus oli aikoinaan hyvin radikaali.

– Kirkon on oltava vastavoima. Eli kertoa hälyn keskellä hiljaisuudella, että koko kristinuskon voitto tulee pärjätä yksin ja meidän pitäisi vielä vahvemmin sanoittaa ydinsanomamme lähimmäisenrakkaudesta.

Nuorten kynnistymisestä puhutaan aika ajoin. Parkkinen pohtii ilmiön kertovan ehkä näköalattomuudesta.

– Media ja some ovat täynnä uhkakuvia ja negatiivisia uutisia. Kaikki tuska kulkee nykyisin mukana puhelimessa. Aiemmat sukupolvet pystyivät helpom-

**Polarisaatiota on ollut aina**

Polarisaatiota puhutaan medias- ja yhteiskunnallisessa keskustelussa nykyään paljon. Parkkinen toteaa ilmiötä olleen aina.

– Me näemme somessa ihmisyhteisöistä tai toisista ihmisistä vain yhden puolen. Se voi olla rakennettua ja jokaisella meillä on oma kuuntelunsa, mitä heille kuuluu ja miten kirkko voisi tukea heidän elämäänsä, Parkkinen sanoo.

Parkkinen myös muistuttaa, että

Jeesus oli aikoinaan hyvin radikaali.

– Kirkon on oltava vastavoima. Eli kertoa hälyn keskellä hiljaisuudella, että koko kristinuskon voitto tulee pärjätä yksin ja meidän pitäisi vielä vahvemmin sanoittaa ydinsanomamme lähimmäisenrakkaudesta.

Nuorten kynnistymisestä puhutaan aika ajoin. Parkkinen pohtii ilmiön kertovan ehkä näköalattomuudesta.

– Media ja some ovat täynnä uhkakuvia ja negatiivisia uutisia. Kaikki tuska kulkee nykyisin mukana puhelimessa. Aiemmat sukupolvet pystyivät helpom-

**”Kenenkään ei tarvitse selvitä yksin.”**

MARI PARKKINEN

– Pyrin hakeutumaan tilanteisiin, joissa tapaamaan nuoria ja voimaa kuunnella, mitä heillä on sanottavaa. Meidän on tärkeää kuunnella, mitä heille kuuluu ja miten kirkko voisi tukea heidän elämäänsä, Parkkinen sanoo.

Piispa Parkkinen mielestä kir-

oleva leiri on tuntunut, Lauritsalan seurakunnan riparilaiset **Sipi ja Aslak?**

Molemmat kertovat riparille osallistumisen olleen itsestään selvää, ja he halusivat osallistua nimenomaan perinteiselle leirimuotoiselle rippileirille.

**”Lisää vapaa- muotoista toimintaa.”**

Seurakunnan toiminta oli jossain määrin ollut tuttua jo ennakoon. Eniten ripari-/leirikokemuksia oli saatu vanhemmilta sisaruk-silta. Leirillä olo oli melko lailla vastannut odotuksia.

Sekä Sipi että Aslak toteavat leirillä olevan mukavaa, on ollut kavereita ja hauskaa yhdessä oloa. Kummankaan mielestä kiusaamista ei leiriläisten keskuudessa ilmennyt.

– Kyllä me yhdessä ollaan pelailtu niin sisällä kuin ulkonakin oppituntien jälkeen, Sipi tiivistää.

Ripari on jonkin verran muut- tanut käsityksiä seurakunnan toiminnasta.

– Nyt tietää enemmän mitä se seurakunta on. Ja on saanut tietää esimerkiksi keskustan Nuorten 10:stä, jossa olenkin käynyt kavereiden kanssa pelaamassa biljardia, Sipi kertoo.

**Mukavinta leirissä?**

Sipin mielestä mukavinta on se, kun on opiskellut kaiken suunnitellun ja pääsee kavereiden kanssa illalla uimaan ja saunaan. Aslakin mielestä taas parasta on kavereiden kanssa pelailu.

Kännyköiden käyttöä ei kuulemma ole rajoitettu tai kielletty, mutta niitä ei juurikaan tule käytettyä. Aika menee kavereiden kanssa olemiseen.

Mitä sitten nuoret toivoisivat riparilla olevan enemmän? No, va-

paa-aikaa. Eli vinkiksi järjestäjille – lisää vapaamuotoista toimintaa.

**Konfirmaation levollisin mielin**

Kumpikaan haastatelluista nuorista ei tunnusta jännittävänsä konfirmaatiota. Se kuuluu asiaan ja perinteisiin. Vaikka paljon esillä olleet väkivalta-tilanteet tulevat joskus mieleen, ei tulevaisuuskaan huolestuta.

Ja kuten riparilaiset ovat oppitunnillaan hienosti tiivistäneet huoneentauluihin:

**”Jumala on antanut meille kaikille tehtäväksi huolehtia luomakunnasta, itsestämme ja toisista”**

**”Kaikki me olemme arvokkaita ja tärkeitä sellaisina kuin me itse olemme”**

EUA FABRITIUS



**Monitoimiseniorit tarjoavat kotiin avustus-, seura-, hoiva- ja siivousohjelmia sekä piha- ja lumitöitä.**  
Asiakaspalvelumme valitsee joukostamme juuri teille sopivan ja luotettavan avustajan tai työntekijän.  
Tuntiveloitus on 27/35€ + alv. ja siitä voi saada kotitalousvähennyksen.  
**Puh. 040 557 0752**

**Osuuskunta Monitoimiseniorit** [www.oskmonitoimiseniorit.fi](http://www.oskmonitoimiseniorit.fi)

**KIRKKOMUSKARIN SYYSKAUSI 26.8.–5.12.24 AVOIMET JA ILMAISET RYHMÄT**

4–6v muskarikuorot Ryhmät vauvoille taaperoilta perheryhmät ja yli 2-vuotiaat

lisätiedot: [lprkirkkomuskarit@evl.fi](mailto:lprkirkkomuskarit@evl.fi)  
[www.lappeenrannanseurakunnat.fi](http://www.lappeenrannanseurakunnat.fi)  
#lprkirkkomuskarit

LAPPEENRANNAN EV. LUT. SEURAKUNNAT

## YSTÄVÄPERHEEKSI OPIKSELIJALLE?

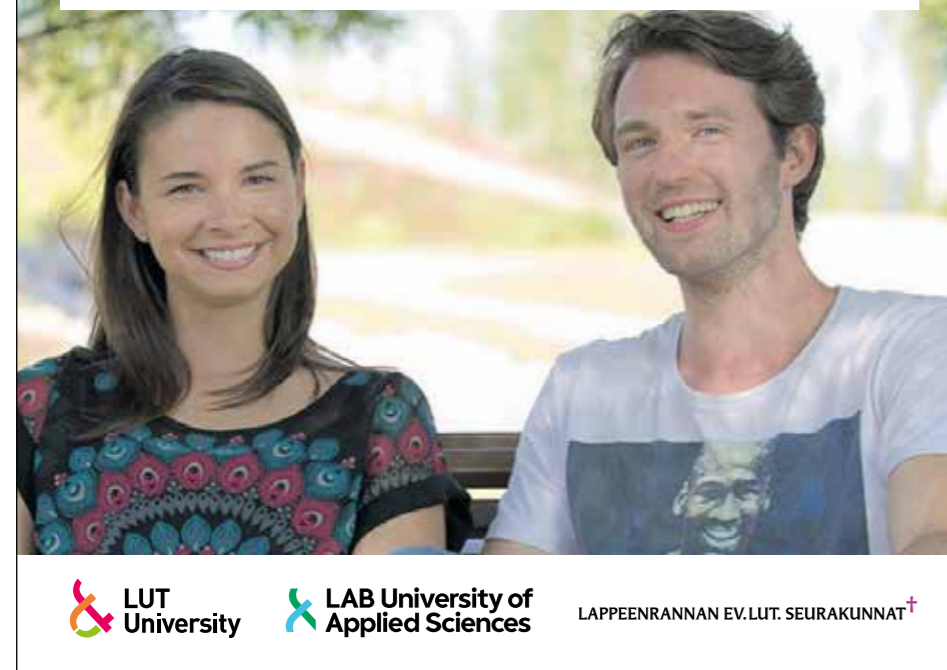
**Kansainvälinen ystäväperhetoiminta tarjoaa mahdollisuuden tutustua uuteen kulttuuriin ja harjoittaa kielitaitoa paikkakunnallasi.**

**Ystäväopiskelija ulkomailta**  
Ystäväperhetoiminnan kautta eteläkarjalaiset perheet voivat saada itselleen kansainvälisen ystäväopiskelijan LUT-yliopiston tai LAB-ammattikorkeakoulun kansainvälisten opiskelijoiden joukosta. Tavoitteena on antaa opiskelijoille mahdollisuus tutustua suomalaiseen kulttuuriin ja perhe-elämään. Vastavuoroisesti kotoinen aramme rikastuu ja kansainvälistyy.

**Miten mukaan?**  
Ystäväperheiden ilmoittautumisia odotetaan **11.9. mennessä**. Opiskelijat ja perheet sovitetaan yhteen molempien toiveiden mukaisesti.

**LUE LISÄÄ JA TEE HAKEMUS:**

**LISÄTIETOA:**  
**Tanja Karppinen**, puh. 0400811233, [tanja.karppinen@lut.fi](mailto:tanja.karppinen@lut.fi)  
**Vilma Kylmä**, puh. 0504420765, [vilma.kylmala@lut.fi](mailto:vilma.kylmala@lut.fi)  
**Sari Kosonen**, puh. 0403126823, [sari.kosonen@evl.fi](mailto:sari.kosonen@evl.fi)



**LUT University** **LAB University of Applied Sciences** **LAPPEENRANNAN EV. LUT. SEURAKUNNAT**

## Nuoriso vieraantuu uskonnosta, mutta haluaa elää eettisesti

**Yhä harvempi nuori näkee uskonnon keskeisenä elämään merkityksellisyyttä antavana tekijänä. Tämä ei kuitenkaan johda nihilismiin tai toivottomuuteen.**

**V**arsin yleinen käsitys on, että nuoret ikäluokat voivat Suomessa pahoin, ja heidän näköalansa tulevaisuuteen ovat hyvinkin synkkiä.

Näitä väitteitä kumoo faktopohjalta uusin nuorisobarometri, johon haastateltiin puhelimella tai verkossa yli 1800 nuorta.

Valtion nuorisoneuvoston ja Nuorisotutkimusseuran kokoama nuorisobarometri on vuodesta 1994 lähtien toteutettu 15–29-vuotiaiden, Suomessa asuvien nuorten arvoja, asenteita ja näkemyksiä luotaava tutkimusarja.

Sen aiheeksi valittiin nyt ensimmäistä kertaa katsomukset ja hengellisyys. – Maailman- ja elämäntutkimuksella viitataan käsitteisiin siitä, millainen maailma on ja miten siitä voi saada luotettavaa tietoa. Katsomukset kertovat

myös siitä, millainen elämä on arvokasta ja millä tavalla yksilön tulisi toimia, taustoitaa dosentti **Tomi Kiilakoski** Nuorisotutkimusseurasta. Hänen mukaansa uusi barometri tarjoaa kiinnostavia välähdyksiä siitä, miten nuoret näitä kysymyksiä ratkovat.

– Se auttaa myös vastaamaan siihen, mitä nuorten maailma näyttää tilanteessa, jossa uskonto ei enää ole yksilön elämää säätelevä mittatikka.

**Uskonnollisuuden merkitys on vähentynyt**  
Maailmistuminen on länsimaissa jo pitkään ollut valtavirtainen ilmiö. Yhä enemmän käydäänkin keskustelua siitä, onko kristinuskolla ja muilla uskonnoilla enää lainkaan sijaa julkisessa elämässä.

**”Uskonto ei enää ole yksilön elämää säätelevä mittatikka.”**

**TOMI KIILAKOSKI**

Tilanne luonnollisesti koskee myös nuorten kannalta keskeistä toimintaympäristöä, koulua.

Nuorisobarometrin vastaajista valtaosa suhtautui varsin liberaalisti siihen, että koulun tiloissa ihmisillä olisi esillä esimerkiksi pieniä uskonnollisia symboleita.

– Pään peittävien huivien osalta-kaan ei nähty ongelmia. Yli 70 % vastaajista sallisi myös opettajien käyttävän niitä, Kiilakoski sanoo. Hän arvioi, että uskonnon merki-

tyksen hapertuminen ei johdakaan haluan sulkea uskontoa pois julkisesta tilasta.

– Pikemminkin siihen suhtaudutaan yhtenä tapana osoittaa yksilöllisyyttään. Tämän päivän nuoret ovat aikaisempaa yksilöllisempiä.

**Altruismi antaa elämään merkityksellisyyttä**  
Vastauksista ilmeni, että valtaosa nuorista kiinnittyminen suomalaisen yhteiskuntaan on hyvällä tasolla.

– Tämä on rohkaisevaa, kun mietitään, millaista maailman aikaa nyt elämme. Nuoret ovat myös pari vuotta sitten pandemian aikana kokeneet elämässään voimakkaita rajoituksia. Barometrissä kysyttiin myös sitä, mitkä asiat antavat nuorten elämään eniten merkitystä.

Luetteluista kymmenestä asiasta heille vähiten tärkeitä olivat uskonto ja seurakunta tai muu hengellinen yhteisö.

– Tämänkin tulos kertoo uskonnon vähenemistä roolista nuorten maailmassa. Uskonnottomuus ei kuitenkaan tarkoita merkityskatoa, vaan erilaisten yhteisöllisten seikkojen korostumista.

Kiilakoksen mukaan esille nousivat erityisesti sosiaaliset suhteet ja oikeudenmukaisen elämän tärkeys.

– Kaksi kolmannesta nuorista oli sitä mieltä, että elämän merkitys syntyy tulevista sukupolvista ja elämän edellytysten säilyttämisestä heille.

Tomi Kiilakoski arvelee, että evankelis-luterilaisen kirkon suurin huolenaihe ei olekaan se, että nuorten hengellinen elämä siirtyisi kristinuskosta uushenkisyyteen tai jonnekin muualle.

– Uskonto ei tätä joukkoa oikein kiinnosta, eikä se ole arjessa-kaan läsnä. Nuorten näkökulmasta on mahdollista elää hyvää elämää ilman hengellisyyttä. Tällainen elämäntapa ei myöskään johda nihilismiin tai toivottomuuteen.

Kiilakoksen mukaan nuoriso viittoittaa tietä kohti moniäänistä ja monikulttuurista yhteiskuntaa.

– Sellaisessa erilaiset katsomukset elävät keskenään rinta rinnan.

**Uskonnottomuudesta tuli uusi normaali**  
Kirkon tutkimus ja koulutus -yksikön johtaja **Hanna Salomäki** on kirjoittanut uuteen nuorisobarometriin yhdessä tutkija **Kimmo Ketolan** kanssa artikkelin nuorten suhteesta maailstuvan yhteiskuntaan.



Tutkijat luokittelivat ihmiset uskonnottomuuden osalta kolmeen ha-vaattuun erilaiseen katsomustyyppiin.

– Useat tutkimukset osoittavat, että uskonnollisten ja uskonnottomien välistä löytyy hyvin laaja joukko välimuotoja. Olemme nimenneet heidät sumearajaisiksi, Salomäki toteaa.

**”Ehkä uskonto onkin vähän arkipäiväisempi asia, mitä on aikaisemmin ajateltu.”**

**HANNA SALOMÄKI**

Kyseistä ryhmää leimaa hybridimuotoinen uskonnollisuus. Samassa ihmisessä saattaa esiintyä monenlaisia hengellisiä virtausta, joskus ristiriitaisiakin.

– Joku voi ajatella olevansa uskonnoton. Silti hän kertoo uskovan Jumalaa ja toisinaan myös rukoilevansa.

Salomäen mukaan jo aikaisemmissa nuorisobarometreissa uskonnollinen vakaumus on mielletty vähemmistökokemukseksi. Sama suuntaus jatkuu edelleen.

Vaikka Suomessa ollaan suurelta osin luterilaisen kirkon jäseniä ja moni nuori käy rippikoulun, niin uskonnollisten vastaajien ryhmään kuuluvista yli puolet koki olevansa vähemmistö.

– Tämä korostaa tapahtunutta kulttuurista muutosta suomalaisen suhteessa uskontoon. Uskonnottomuus on meillä muodostunut uudeksi normaaliksi.

**Kouluissa hyväksytään moninaisuus**

Hanna Salomäki toteaa, että kouluissa esiintyvä uskonnollinen moninaisuus ei jää vain siihen, että omaa uskontoa voi tuoda esille uskonnollisin symbolein tai päättää peittävällä huivilla.

Nuoret kaipaavat myös sitä, että koulussa on mahdollista pohtia ja ilmaista vapaasti omaa vakaumus-

– Erilaiset katsomukset näyttäytyvät heille luontevana osana koulun arkea. Vain harvat nuorisobarometrin vastaajat ajattelivat, että uskonnon ei tulisi näkyä lainkaan koulussa.

Koulussa esiintyvä katsomuksellinen moninaisuus ei olekaan nuorille mikään uusi juttu.

– Moninaisuushan on jo valmiiksi läsnä heidän elämäntilanteissaan esimerkiksi kulttuurin, median ja sosiaalisen median kautta.

Salomäen mukaan on siirrytty vaiheeseen, jossa uskonto ei enää ole sellainen asia, johon ei saa leimautua tai josta ei voi puhua ääneen.

– Tällainen kehitys voi tuoda suomalaisille aivan uudenlaisia uskontokulmaa. Ehkä uskonto onkin vähän arkipäiväisempi asia, mitä on aikaisemmin ajateltu.

**Musliminuorille uskonto on keskeinen asia**  
Suomalaiset musliminuoret ovat olleet varsin paljon tutkittu väestöryhmä parin viime vuosikymmenen aikana.

Kyseinen tutkimus on ollut kuitenkin lähinnä laadullista. Tilastotietoa maamme musliminuorista on ollut käytettävissä vähän.

Tätä vajetta paikkaa Helsingin yliopiston tutkija **Teemu Pauha**. Hänen artikkelinsa Islamilaisiin yhdyskuntiin kuuluvien nuorten uskonnollisuus ja ma-

ilmankuva perustuu 41:n nuoren tai nuoren aikuisen nuorisobarometriin antamiin vastauksiin.

Pauhan mukaan arvojen osalta islamilaisten nuorten ja muiden barometriin vastanneiden kesken ilmeni vain vähän eroja.

– Kaikki vastaajat pitivät kotia, perhettä sekä luonnonmukaista elämää tärkeinä. Myös tieteeseen luotettiin vahvasti.

Keskeinen ero verrattuna evankelis-luterilaisiin ja uskonnottomiin nuoriin liittyi uskonnollisuus-

teen. Monilla mittareilla arvioituna islamilaiset nuoret ovat selvästi uskonnollisempia.

– Iso osa heistä näki elämän merkityksellisuuden syntyvän suhteesta jumalaan.

Uskonnollisuus ei kuitenkaan välttämättä heijastu juurikaan musliminuorten arkipäiväiseen elämään.

Vain hieman yli kolmannes heistä osallistuu uskonnollisiin tilaisuuksiin vähintään kerran kuukaudessa.

**Ollaan osa suomalaista, mutta myös globaalia yhteisöä**  
Kun islaminuskosilta nuorilta kysyttiin kuulumista suomalaiseen yhteiskuntaan ja sitä laajempiin poliittisiin yhteisöihin, niin tulokset poikkesivat hieman muista vastaajista.

**”Kaikki vastaajat pitivät kotia, perhettä sekä luonnonmukaista elämää tärkeinä.”**

**TEEMU PAUHA**

Lähes kaksi kolmesta nuorista suomalaismuslimeista arvioi kuuluvansa ”melko kiinteästi” suomalaiseen yhteiskuntaan.

– Muista ryhmistä musliminuoret eroavat siinä, että he katsovat kuuluvansa korostetusti islamilaiseen yhteisöön.

Teemu Pauha huomauttaa, että islam on hyvin konkreettisesti maailmanlaajuinen uskonto.

– Sen painotukset eri puolilla maailmaa vaihtelevat varsin paljon. Suomeenkin on tullut muslimi- meitä hyvin monesta suunnasta.

Islaminuskoset nuoret saattavat suuntautua vanhempiensa alkupe- räisimäiden muslimiperinteisiin hy- vinkin kriittisesti.

– He pitävät sitä jonakin kulttuurina, eikä oikeana islamina. Mieluummin samaistutaan globaaliin muslimiyhteisöön.

**VESA KEINONEN**



**LaatuJalka**  
**Merja Kosonen**  
Puh. 044 972 5048  
[www.laatuJalka.fi](http://www.laatuJalka.fi)  
Jalkojen hoitoa koti- ja laitospalveluina Omaisohjon palvelusetelituottaja

**TURVALLISTA ASUMISTA HALEJA JA HOIVAA KOSENKODISSA**

**040 143 0456**  
[www.kosenkoti.fi](http://www.kosenkoti.fi)

SIJUNLAISTA PALVELUJA YHTEIS HUIKALLINEN YRITYS

**JOTTA KOTONA OLISI HYVÄ OLLA**

**Saraste**  
Hyvinvointi

- Jalkahoidot kotiin
- Sairaanhoidon palvelut - verinäytteet - injektiot ym. - lääkkeenjakko ym.
- Kotihoito- ja tukipalvelut - pesuapu, kauppa, ulkoilu, asiointi

Yhteydenotot  
050 443 0006 Virve  
050 543 2631 Kaisa [www.hyvinvointisaraste.fi](http://www.hyvinvointisaraste.fi)



**FYSIOWIRE**  
www.fysiowire.fi puh. 020 7487 860  
Tietokatu 2 05100 Lappeenranta

**Valmistaudu syksyyn Fysiowirellä!**

Iho- ja kynsimuutosten hoito, alaraajojen fysioterapia jalkaterapeutin vastaanotolta.

Kroppa rennosti, kireydet pois rentouttavalla hieronnalla.  
Hemmotteluhoidoilla pirteyttä syksyyn!

**Monipuoliset ja laadukkaat fysioterapia- ja hierontapalvelut**

**Ajanvaraus puh 020 743 7290 tai www.fysio-eskola.fi**

Olemme EKVA:N omaishoidon palvelusetelituottaja. **Semioteille omat aktiivisen fysioterapian ryhmät. Lisätietoja puhelimitse.**

**KunnonKaupasta**  
NewFeet ja Berkemann tilavalestit kengät, joissa varpaille jää tarpeeksi tilaa. Ei hirtäviä sisäsaumoja. Lääkinnällisiä tukisukkia useita eri malleja. KunnonKauppa Valtakadulla katutasossa.

**Fysio-Eskola** **KunnonKauppa**  
Fysioterapia- ja Kehäkeskus **KARJALOVE**  
Valtakatu 38, 5 krs. Lpr • 020 743 7290



KOLUMNI

## JOKAINEN UUTINEN ON LAULUN ARVOINEN

**NYKYPÄIVÄN KAUPALLISILLE** medioille tavoitettujen lukijoiden, kuulijoiden tai katselijoiden runsas määrä on elinehto. Markkinatalouden mekanismit ohjaavat myös valtamediaa ja verkko uutisten klikkauksia kalastellaan elinkeinon säilyttämiseksi. On hyvä tiedostaa, ettei mistä tahansa ole järkevää uutisoida, sillä kaikki aiheet eivät kiinnosta laajoa ihmismassoja.

Tämä on tietysti harmi, sillä monet tylsät ja epäkiinnostavatkin asiat voisivat sivistää meistä monia. Toisaalta runsaasti näkyvyyttä saavien aiheiden vähättelevä kritisointi ei näyttäen järkevää, sillä on todennäköistä, että monet muut ovat näistä samoista teemoista kovinkin kiinnostuneita.

Ajankohtaisesta aiheesta saatetaan kirjoittaa kymmenittäin uutisia, mikä ei luonnollisestikaan miellytä heitä, jotka enemmän lukisivat muista teemoista. Toisaalta uutistulvaärsytyksen taustalla voi olla arvostusriittä – uutiset inhottavat, koska ne eivät tue lukijan omaa maailmankuvaa halutulla tavalla.

Kun ylintä päätöksentekovaltaa yhteiskunnassa käyttävä hallituspuolueen kansanedustaja ilmoittaa, ettei vaikkapa Suomussalmen simpukoista olisi sopivaa uutisoida yhtään enemäpä, ovat kannanotot taustalla piilevät asenteet vapaan median kannalta huolta herättäviä.

Demokratian ja medianvapauden kannattajan mieleen voi väistämättä vyöryä pelko lausunkäyttäjän lausunnon taustamotioveista. Oli lausunnon taustalla mitä tahansa, demokratiaa ammatikseen palvelevana kansanedustajana olisin astetta varovaisempi kannanotoissani toimittajien tekemisiä arvioidessani.

Kun lainsäädäntöön osallistuvat vallankäyttäjät suhtautuvat kielteisesti median tapaan uutisoida ja samalla puoltavat esimerkiksi Yleisradion rahoituksen minimointia, on kansalaisten huoli ymmärrettävää. Kansaa puhututtavien asioiden käsittely laajasti eri näkökulmista on kallisarvoista yhteiskuntatyötä ja oikeus saada riippumatonta tietoa on viimeinen oljenkortemme valheiden ympäröimällä somevuosisadalla. Samalla oikeus uutisoida vapaasti on mediatalojen luottamuksen ja liiketoiminnan alkujuuri.

ELMO

## Urkujuhla

su 22.9. Lappeen Marian kirkossa, Valtakatu 35

Messu klo 10

Piispa vihkii uudet urut käyttöön.

Messun jälkeen kirkkokahvit

Tarjolla suolaista ja makeaa leivonnaista. Kahvien aikana on mahdollisuus kuunnella puheenvuoroja urkujen vaiheista suunnitellupöydältä valmiiksi soittimeksi, sekä kysellä urkurakentajilta tarkempia yksityiskohtia.

Uusien urkujen ensikonsertti klo 13

Soittajana urkuri ja urkutyöryhmän asiantuntijajäsen Pekka Suikkanen.

LAPPEEN SEURAKUNTA  
Lappeenrannan ev.lut. seurakunta

## LÄHETYSYTY

# Kambodžalaisten apuna

Sara Latvus on toiminut kaksi vuotta Kaakkois-Aasiassa sijaitsevan Kambodžan pääkaupungissa Phnom Penhissä Suomen Lähetysseuran hankehallinnon asiantuntijana.

**17** miljoonan asukkaan Kambodžassa 70 prosenttia väestöstä asuu maaseudulla. Pääkaupungissa asuu miljoona ihmistä. 32-vuotias Sara Latvus on kärvistellyt tänä vuonna muiden kanssa paahtavissa helteissä. – Huhtikuu on kuumin kausi, useina päivinä oli lämmintä 40–41 astetta. Äärimmäisen kuumia päiviä on yhä enemmän. Se on iso ongelma etenkin paikallisille ihmisille.

Suomen Lähetysseuralla on Kambodžassa seitsemän kumppania: vuonna 2016 syntynyt evankelisluterilainen kirkko ja kuusi kansalaisjärjestöä. Näihin lukeutuvat esimerkiksi kaksi lastensuojelujärjestöä, joista toinen, First Step Cambodia, on erikoistunut tukemaan seksuaalisesti hyväksikäytettyjä lapsia. Muut järjestöt tukevat esimerkiksi lasten omalla kielellä tapahtuvaa äidinkielen opetusta ja ilmastonmuutoksen kanssa painivia yhteisöjä.

– Suomen osa kirkon jäsenistä on maanviljelijöitä. Jos ei pystytä viljelemään riisiä, niin konkreettinen huoli siitä, onko ruokaa, näkyy koko ajan enemmän ja enemmän.

Latvus suunnittelee töitään kumppaneiden kanssa. – Selvitämme, mitkä olisivat ne keinot, joilla Lähetysseura pystyisi tukemaan heitä työssään. Mietimme esimerkiksi järjestöjen tai kirkon koulutustarpeita ja sitä, miten heidän budjettia rakennetaan.

Hän käy paikan päällä tutustumassa järjestöjen työn jälkeen, mikä voi vaatia muutamasta tunnista koko päivän kestävästä ajo- matkaa autolla tai pikkubussilla osittain heikkokuntoisilla tiillä.

– Haastattelemme lapsista vanhuksiin, mitä se työ on konkreettisesti ollut ja mitä sillä on saatu aikaan.

Viime syksynä Kambodžan kirkkoon vihittiin ensimmäinen piispa ja varten piti hankkia neljä albaa, pääsin sellaistaakin puuhaa tekemään.

– Sitä varten piti hankkia neljä albaa, pääsin sellaistaakin puuhaa tekemään. Sekä piispa että papit olivat kaikki päälle kolmekymppisiä. – Se tekee kirkosta omanlaisensa. On todella suuri etuoikeus päästä seuraamaan sitä, missä kirkko on nyt ja tulevaisuudessa ja nähdä, millaisia ratkaisuja ja visioita he tekevät.

**Tärkeä tuki**

Teologiaa ja kehitysmatutkimusta opiskelleen, Järvenpäästä kotoisin olevan Latvuksen vanhemmat ovat myös olleet töissä Lähetysseuralla. Hän on samalla Lappeenrannan ev.lut. seurakuntien sekä Parikkalan seurakunnan nimikkolähetä.



Atso Suopanki

Sara Latvus ihasteli Toivon ikkuna maailmalle -lähetyskaupassa vapaaehtoisten lähetystyön hyväksi neulomia villasukkia.

– Konkreettisesti nimikkolähetinä oleminen näkyy työssä, että kirjoitan uutiskirjeitä ja kerron työstäni täällä, kun tulen Suomeen vieraillemaan.

Hän arvostaa Lappeenrannassa tehtävää työtä lähetystyön hyväksi, oli se sitten varainkeruuta tai sukkien kutomista.

– Itselleni kaikista keskeisin työn tuki on se esirukous ja kaikki tuki mitä saan, kun tulen tänne käymään. Eilen sanoin tilaisuudessa, että nimikkolähetä tulee seurakuntiin kertomaan työstä ja vahvistamaan lähetyspiirin toimintaa, mutta tuntuu, että ehkä tässä on enemmän itse saamassa kuin antamassa.

**”Työpäivät voivat olla aamuseitsemästä iltaseitsemään.”**

SARA LATVUS

Hän kertoo olevansa kiitollinen myös Lähetysseuran saamasta taloudellisesta tuesta.

– Sillä esimerkiksi pystytään maksamaan pappien palkat ja tankkaamaan autoon bensa, joka mahdollistaa ihmisten tavoittamisen syrjemmälläkin.

Latvus toteaa päivänsä venyvän välillä pitkiä.

– Työpäivät voivat olla aamuseitsemästä iltaseitsemään. Kun tietää, että ehkä siellä Lappeenrannassa aurinko vielä paistaa ja siellä mua mietitään ja rukoillaan työn puolesta, se on todella suuri tuki.

**Meijän kylä Kambodža**

Ukrainan sota on aiheuttanut sen, että isot lastensuojelujärjestöt ovat joutuneet siirtymään pois Kambodžasta.

– He ovat saaneet ihan tänä vuonna kuulla, että he eivät saa

enää rahoitusta joltain toiselta toimijalta. Siksi ajattelen, että on hienoa, että me Lähetysseurana ollaan Kambodžassa luotettava kumppani ja pyrimme olemaan siellä pitkäjänteisiä, Latvus sanoo.

Hän on iloinen viime vuonna käynnistyneestä, ensi vuoden loppuun kestävästä Meijän kylä Kambodža -hankkeesta, jota Lappeenrannan ev.lut. seurakunnat toteuttavat yhdessä Kambodžan luterilaisen kirkon ja Suomen Lähetysseuran kanssa. Hankkeen kautta on muun muassa kasvatettu kanoja heikosti toimeentuleville perheille, jotka esimerkiksi eivät ole pystyneet viljelemään riisiä.

– Sillä saatiin tuettua perheiden ruokaturvaa.

Suomessa kesää viettänyt Latvus asuu Kambodžassa yli 15 tunnin lentomatkojen päässä. Yhteyspito Suomessa asuvaan aviomieheen ja tiuhin läheisiin hoituu videopuheluilla. Kambodža on tuntunut omalta paikalta, eikä Latvus ole katunut sinne lähtemistä.

– Kylläähän siinä täytyy tehdä sellainen aika perusteellinen pohdinta ennen kuin lähtee, että on sitten sinut niiden valintojen kanssa.

Sitä huolimatta tiettyjen perinteisesti sukulaisten kanssa vietettävien juhlapyhien sekä oman tädin hautajaisten väliin jääminen viime keväänä ovat olleet vaikeita paikkoja.

– Se, ettei päässyt sinne ja tiesi, että kaikki serkut ja sukulaiset ovat siellä... Silloin tuntui, että nyt on kyllä kaukana.

ATSO SUOPANKI

➤ Lue lisää Meijän kylä Kambodžasta: [lappeenrannan-seurakunnat.fi/meijankyla](#)



## LAPPEENRANNAN KIRKKO 100 VUOTTA

**LAPPEENRANNAN KIRKON** juhluvuotta suunnittelemaan perustettiin työryhmä, johon kuului niin työntekijöitä kuin seurakuntalaisia – mahdollisimman hyvä kattaus siis. Työryhmä kokoontui useamman kerran, minkä lisäksi suunnittelussa olivat mukana eri työntekijäryhmät yhdessä ja erikseen. Työntekijäkokouksissa pohdittiin, kuinka eri ikäisten kanssa juhlitetaan kirkon syntymäpäiviä. Työryhmä päätyi siihen, että juhlitaan kirkkoa pitkin vuotta, ei pelkästään syntymäpäivänä.

Juhlavuoteen kuului monenlaisia tilaisuuksia. Ensimmäinen suuri juhlallinen tilaisuus pidettiin pääsiäispäivänä, jolloin esitettiin **Johann Sebastian Bachin** Pääsiäisoratorio. Järjestelyssä oli seurakunnan musiikkityö vahvasti mukana. Erityistä vastuuta kantoi kanttori **Toni Pussinen**. Pääsiäisoratorio toteutettiin yhdessä Taipaleen seurakunnan kanssa, sillä myös Savitaipaleen kirkko täytti 100 vuotta tänä vuonna. Yhteistyössä on voimaa.

Lappeenrannan kirkko vihittiin käyttöön elokuussa 1924. Sen tähden halusimme juhla kirkon juhluvuotta erityisesti elokuussa. Järjestimme kolme erilaista messua. Ensiksi katsoimme historiaa perinnettämme. Sitä suunnittelemissa oli kappalaisemme lisäksi useita eläköityneitä rovasteja ja pappeja.

Tämän jälkeen oli vuorossa juhlamessu ja juhlapäivä. Juhlapäivä oli toteuttamassa kaikki seurakuntamme työntekijät. Juhlamessuun osallistui suuri joukko seurakuntalaisia ja yhteistyökumppaneitamme sekä kutsuvieraita. Juhlapäivästä lisää tässä Lappeenrannan kirkko 100 vuotta -liitteessä.

Kolmas kirkkoa juhlistava messu oli Pop-messu. Siinä hiukan kevyemmällä poljennolla ylistettiin Jumalaa. Tätä messua oli työntekijöidemme lisäksi toteuttamassa seurakuntamme kuoro SOF eli Sound Of Faith. Eräällä seurakuntalaisella oli epäilyksiä moimesta messusta, mutta hän rohkaistui mukaan ja oli positiivisesti yllätynyt. Hän sanoi, että tällaista pitäisi olla useammin.

Seurakuntalaisille oli siis tarjolla erilaisia messuja. Niihin löytyi myös mukavasti osallistujia. Kaikista messuista on tullut positiivista palautetta. Tässä yhteydessä haluan kiittää kaikkia seurakunnan työntekijöitä ja kaikkia niitä henkilöitä, jotka ovat olleet mahdollistamassa näiden messujen toteutumista. Valitettavasti kaikkia ei tässä yhteydessä voi nimeltä mainita, mutta kaikkien työpanos on ollut yhtä tärkeä.

Varsinaisena kirkon vihkipäivänä 12.8. järjestimme historiaillan. Sairstapauksen myötä ohjelma meni hiukan uusiksi, mutta myös historiailla oli menestys. Suurta vastuuta illan onnistumisesta kantoi **Ulla Rustholkarhu** ja **Mikko Ojanen**, jotka olivat koonneet kirkon historiaa ja hauskouja yksityiskohtia kirkon elämästä menneiltä vuosilta. He kävivät kirkon historiaa lävitse kirkkoherran kerrallaan. Historiailla keräsi kirkon täydeltä yleisöä.

Kuulimme muun muassa, kuinka kirkossa on aikoinaan ollut asunto ja kuinka sata vuotta sitten rakennettu kirkko on moderni monitoimikirkko. Historiailltaan liittyen **Reetta Karjalainen** keräsi seurakuntalaisilta muistoja kirkosta. Näistä muistoista koottiin vihkonen, jota jaettiin illassa. Aiheesta lisää tässä lehdessä.

Historiaillassa nykyiseltä kirkkoherralta kysyttiin, kuinka hän näkee kirkon tulevaisuuden, siis kirkkorakennuksen tulevaisuuden? Hän pohti ääneen, että jos Jumalan ihmettä herätyksineen ei tapahdu, vaan seurakunnan väkiluku jatkaa laskuaan nykyisten ennusteiden mukaisesti, niin jollain aikataululla seurakunnan toiminnot kokonaisuudessaan tulevat siirtymään kirkkoon. Onneksi meillä on monitoimikirkko, johon mahtuu monenlaista toimintaa erilaisissa tiloissa.

Kirkko on sadan vuoden aikana nähnyt monenlaista maailman tilannetta, mutta se seisoo vakaasti paikallaan. Haluan uskoa, että seuraavat sata vuotta kirkko seisoo paikallaan ja kutsuu seurakuntalaisia kokemaan yhteyttä pyhän Jumalan kanssa.

Lopuksi haluan vielä kiittää onnistuneista juhlatilaisuuksista työryhmää, kaikkia osallistujia ja kaikkia mahdollistajia. Kiitos ja hyvän Jumalan siunausta!

HANNU HAIKONEN

Lappeenrannan seurakunnan kirkkoherra



Jukka Kosonen

Piispa Mari Parkkisen saarnausta oli kuuntelemassa runsaslukuinen kirkkokansa.

# Lappeenrannan kirkon 100 vuotta juhliittiin suurella joukolla

Lappeenrannan kirkon 100-vuotisjuhla keräsi yhteen noin 300 ihmistä.

**S**atapäinen seurakuntayhteisö oli koolla sunnuntaina 18.8. juhlamessussa, jota vietettiin Lappeenrannan kirkon 100-vuotisjuhlan kunniaksi. Lappeenrannan kirkko vihittiin käyttöön 12.8.1924.

Juhlamessussa saarnasi Mikkelin hiippakunnan piispa **Mari Parkkinen** ja liturgina toimi Lappeenrannan seurakunnan kirkkoherra **Hannu Haikonen**. Messun toteutuksessa olivat mukana koko Lappeenrannan seurakunnan henkilöstö sekä Lappeenrannan kamarikuoro. Tekstinluki jona toimi Lappeenrannan kaupunginjohtaja **Tuomo Salminen**.

Piispa käsittelee saarnassaan paitsi Lappeenrannan kirkon erityispiirteitä ja historiaa kahden kulttuurin ja uskonnon murroskohdalla ja ihmisen omaa toimintaa ja valinnan mahdollisuuksia.

**Kirkkopuisto sai lisäystä puustoonsa**

Juhlamessun jälkeen kirkon pihalle istutettiin Krimin lehmus kirkon 100-vuotisjuhlan kunniaksi. Puiden istuttaminen on ollut Lappeenrannan seurakunnan pe-

rinne ja kirkkopuistosta löytyy mm. Lappeenrannan seurakunnan 100-vuotisjuhlapuu.

**Kirkon avoimet ovet kiinnostivat**

Juhlapäivän kunniaksi kirkon ovet olivat avoimia kellarista kellotorniin saakka, pääsiipä yleisö tutustumaan myös kupolin ”vin-tille”. Kellotorni osoittautui yleisömenestykseksi. Kirkon vanhat, venäläisvalmisteiset kellot ja niiden soittotapa ennen ja nyt herätti kiinnostusta. Myös kirkon muut tilat täyttyivät vierailijoista.

**Historiakerhomuksia voi kuulla missä tahansa**

Kirkon tornissa syntyi spontaaneja, mielenkiintoisia keskusteluja. **Paavo Tikkanen** muisteli, kuinka hän lapsena osallistui milloin valliin pesuun, milloin oli soittamassa kirkonkelloja isänsä, pitkäikäisen suntion **Viljo Tikkanen** kanssa.

Tikkanen muisteli, että kirkon kelloja soitettiin käsipelillä aina 1970-luvulle saakka. Kirkko alueineen herätti monia muistoja, sillä olihan hän asunut lapsuudessaan Lappeenrannan se-

Lappeenrannan seurakunnan työntekijät kiittävät kaikkia osallistuneita juhlan onnistumisesta!

EJIA FABRITIUS

• Lappeenrannan kirkko 100 vuotta -muistelukirja on saatavissa seurakuntien Toivon Ikkuna Maailmalle -kaupalla.

Lappeenrannan seurakunnan jumalanpalvelukset syksyllä 2024  
Lappeenrannan kirkossa ajalla 25.8.–24.11.2024 sunnuntaisin klo 16



Jukka Kosonen

Lohikeittotarjoilu keräsi paikoin jonoja. Keittolounasta päästiin nauttimaan kauniissa säässä.

Aarne A. Mikonsaari



Väkeä tulossa kirkosta 1970–1979.

E.G. Lehtinen



Hämene ratsurykmentin sotilasvala vuonna 1925.

Tunttematon kuvaaja



Ryhmäkuva Lappeenrannan kirkon korjaajista vuodelta 1924.

Tunttematon kuvaaja



Lappeenrannan kirkko- ja seurakuntakuorot ratapengermälä vuoden 1925 ensimmäisenä pääsiäispäivänä.

Sarte Ernst



Lappeenrannan kirkko ilmakuvassa vuonna 1952.



## HISTORIA

## Monien vaiheiden kirkko

Lappeenrannan seurakunta tuli virallisesti omaksi seurakunnakseen keväällä 1913. Kirkkoherra seurakunnalle saatiin tosin vasta 1.5.1914, jolloin tehtävässä aloitti **Hugo Alfred Kalaja**. Kirkkolain mukaan jokaisessa itsenäisessä seurakunnassa pitää olla kirkko. Alkuaikoina seurakunta jakoi kirkon Lappeen seurakunnan kanssa, eikä yhteiselo ollut aivan kitkatonta. Monet kerrat joutuivat Lappeenrannan seurakunnan seurakuntalaiset odottamaan kirkon porstuassa, kunnes Lappeen seurakunnan kirkonmenot olivat päättyneet kaikkein toimituksineen.

### Kirkko Nikolain valleille

Suomen rakuunarykmentille rakennettiin oma varuskunta (nyk. Rakuunamäki) vuosina 1889–93. Kun tämä Suomen Rakuunarykmentti lakkautettiin, tilalle muodostettiin Suomenmaalainen ratsuväkirykmentti, joka ajan saatossa sai eteensä järjestysnumeron 22.

Venäläinen rykmentti tarvitsi suuremman, ympärivuotiseen käyttöön sopivan kirkon. Linnouksessa sijaitseva ortodoksinen kirkko oli liian pieni ja Leirissä sijaitseva ortodoksinen puukirkko oli tarkoitettu kesäkäyttöön – eikä sekään ollut riittävän suuri.

Uuden, Nikolain valleille suunnitellun kirkon suunnitteli akateemikko **Georg Kosekoff**, ja sen oli määrä valmistua Romanov-suvun 300-vuotisjuhlaan vuorokauden 1913. Rakentaminen aloitettiin Nikolain kruununakkeen päälle ilman kaupungin lupaa syksyllä 1912. Kaupunki oli pitkään viivyttellyt lupa-anomuksen käsittelyä ja kaupunkilaiset vastustivat hanketta.

Kirkko ei valmistunut Romanovien juhlavuoteen. Se oli ulkoiselta olemukseltaan lähes valmis, mutta sisätiloiltaan täysin keskeneräinen, kun 1. maailmansota syttyi. Rakentajat komennettiin rintamalle, ja keskeneräinen kirkkorakennus rakennustelineineen jäi kaupunkilaisten kummastelun kohteeksi. Rakennus rappeutui ja joutui jopa ilkivalan kohteeksi.

### Kirkon omistajuus siirtyi

Suomen itsenäistyttyä 1917 keskeneräinen kirkko siirtyi Suomen valtion omistukseen. Seurakuntalaiset ryhtyivät miettimään, josko tuosta puolivalmiista kirkosta saataisiin seurakunnalle oma kirkko. Niinpä Lappeenran-

nan seurakunnan kirkkoneuvosto päätti ehdottaa kirkkokokoukselle alkuvuodesta 1919, että hallitukselle tehtäisiin anomus keskeneräisen kirkkorakennuksen lahjoittamisesta seurakunnalle.

Heinäkuun 3. päivä saatiin ministeriöltä vastaus, että kirkko voitiin luovuttaa Lappeenrannan seurakunnalle käytettäväksi seurakunnallisiin ja muihin kristillisiin tarkoituksiin. Yksi ehto lahjoitukseen sisältyi: muutostyön tuli olla valmis kolmessa vuodessa.

Seurakuntalaiset olivat nyt suuren urakan edessä. Rakennus oli paitsi keskeneräinen, se oli ennättänyt osin rappeutua, katto oli ruostunut ja holvit vettyneet. Kaikki ikkunat olivat rikki ja katto romahtamaisillaan. Lisäksi kirkko oli rakennettu bysanttilais-ortodoksisiksi sipulikupoleineen ja oli nyt muutettava tyyllisiksi länsimaisen kirkkokäsityksen mukaiseksi, evankelis-luterilaiseksi kirkoksi.

### Edellä aikaansa – kirkosta rakennettiin monitoimitila

Seurakunta oli tilannut jo muutospäätökset tunnetulta kirkkorakentajalta, arkkitehti **Josef Stenbäckiltä**, joka teki peräti kahdet suunnitelmat kirkon rakentamiseksi. Syksyllä 1922 asiaan tartuttiin uudelleen, mutta siinä vaiheessa alettiin epäillä, toisiko Stenbäckin kumpikaan suunnitelma toivottua, käytännöllistä loppulosta. Niinpä arkkitehti **Ilmari Launikelta** pyydettiin uudet suunnitelmat, joiden mukaan kirkkoa ryhdyttiin rakentamaan.

## ”Ratkaisevaa oli kirkkotilan jakaminen neljään kerrokseen.”

Launiken suunnitelmassa ratkaisevaa on, että kirkkotila, joka oli tavattoman korkea, jaettiin 4 kerrokseen. Ylimpänä oli lehteri, sitten kirkkosali, seuraavassa kerroksessa alapäin seurakuntasali, jossa sijaitsi myös toimituskappeli, kuten nykyäänkin. Lisäksi sisätiloihin saatiin kirkkoherran virasto ja keittiö, kokoushuone ja suntion asunto. Tässä ratkaisussa kirkkosalin korkeus oli 14 metriä kun se Stenbäckin ratkaisussa olisi ollut 27 metriä. Ei ihme, että Launiken suunnitelmasta hyödyntää sokkeloinen ja korkea ra-

kennus pidettiin. Rakennusurakka aloitettiin 4.7.1923. Projektin epävirallisena päämiehenä toimi 1.9.1922 kirkkoherraksi valittu **Kaiku Kallio**, joka oli tavattoman kiinnostunut arkkitehtuurista. Rakennusurakka annettiin rakennusmestari **Kaarlo Ojalalle**.

Seurakuntalaiset osallistuivat aktiivisesti rakentamiseen joko työpanoksella tai lahjoittamalla varoja ja esineistöä kirkon loppuun saattamiseksi. Esimerkiksi **Hiija** ja **Tyene Heikkinen** lahjoittivat kirkon alttarille pronssiset kyntteliköt, jotka 2. maailmansodan melskeessä hävisivät, eikä niitä ole sen koommin löydetty. Myös myöhemmissä vaiheissa kirkko ja sen tilat ovat hyötyneet seurakuntalaisten anteliaisuudesta. Sen monissa tiloissa, kuten kappelissa, on lahjoitettua esineistöä.

Suunniteltu kirkkosali huokui kauneutta, ei vähiten Launiken suunnitteleman alttaritaulun maalauksen ja pylväiden ja katon ornamenttien vuoksi.

**Urkuihin panostettiin** Ensimmäiset kirkkoon asenne-



Historialta kokosi runsaasti kirkon historiasta kiinnostuneita.

Jukka Kosonen



Kirkon alalissa oli juhlapäivänä esillä vanhoja Lappeenrannan seurakunnan messukasukoita.

kennus pidettiin.

Rakennusurakka aloitettiin 4.7.1923. Projektin epävirallisena päämiehenä toimi 1.9.1922 kirkkoherraksi valittu **Kaiku Kallio**, joka oli tavattoman kiinnostunut arkkitehtuurista. Rakennusurakka annettiin rakennusmestari **Kaarlo Ojalalle**.

Seurakuntalaiset osallistuivat aktiivisesti rakentamiseen joko työpanoksella tai lahjoittamalla varoja ja esineistöä kirkon loppuun saattamiseksi. Esimerkiksi **Hiija** ja **Tyene Heikkinen** lahjoittivat kirkon alttarille pronssiset kyntteliköt, jotka 2. maailmansodan melskeessä hävisivät, eikä niitä ole sen koommin löydetty. Myös myöhemmissä vaiheissa kirkko ja sen tilat ovat hyötyneet seurakuntalaisten anteliaisuudesta. Sen monissa tiloissa, kuten kappelissa, on lahjoitettua esineistöä.

Suunniteltu kirkkosali huokui kauneutta, ei vähiten Launiken suunnitteleman alttaritaulun maalauksen ja pylväiden ja katon ornamenttien vuoksi.

### Urkuihin panostettiin

Ensimmäiset kirkkoon asenne-

Tunttematon kuvaaja



Vihkipari Lappeenrannan kirkon alttarilla vuonna 1943.

laksi, kaikki silloiset työmuodot saivat uudenlaista virkeyttä pysyessänsä toimimaan kirkolla. Oli kuoro toimintaa, pyhäkouluja, kerhoja ja jumalanpalveluksia, joissa istui varsin suuri joukko sanan kuulijoita. Kirkossa käynti oli vilkasta. Mielenkiintoinen yksityiskohta on, että akustisesti kirkko todettiin alkuun hyväksi, kun sitä Urkurakentamo Martti Porthan Oy teki peruskorjauksen vuonna 1999 kirkkoherra **Jussi Kuuselan** aikana.

### Sota-aika koetteli

Toinen maailmansota koetteli sekä kansakuntaa, että kirkkorakennusta. Kaikki ovet ja ikkunat rikkoutuivat ja arvokas alttaritaulu putosi lattialle ja rikkoontui. Sodan tuhot korjattiin, mutta ulkoseinä muistuttaa noista ajoista vieläkin, siitä löytyy yhä pommitusten jälkiä.

Aina 1950-luvun alkupuolelle saakka kirkon vierestä löytyi halkopinojen rivit. Kirkko lämmitettiin alakerran pönttöuunein ja kirkkosali kaminoin. Hormeina toimivat pienet sivutornit. Halkopinot – ja niiden kaataminen – olivat etenkin poikien suuri kiin-

nostuksen kohde. Suntiolla taisi olla kiirettä pitää poikia silmällä.

laksi, kaikki silloiset työmuodot saivat uudenlaista virkeyttä pysyessänsä toimimaan kirkolla. Oli kuoro toimintaa, pyhäkouluja, kerhoja ja jumalanpalveluksia, joissa istui varsin suuri joukko sanan kuulijoita. Kirkossa käynti oli vilkasta. Mielenkiintoinen yksityiskohta on, että akustisesti kirkko todettiin alkuun hyväksi, kun sitä Urkurakentamo Martti Porthan Oy teki peruskorjauksen vuonna 1999 kirkkoherra **Jussi Kuuselan** aikana.

### Kirkko remontoidaan

Kirkossa tehtiin mittava sisäremontti arkkitehti **Veikko Larkaksen** ehdotuksen pohjalta kirkkoherra **Herikko Kivekkään** aikana. Muutokset olivat melko mittavia. Kirkkosali maalattiin harmaaksi, alkuperäiset holvikaarissa ja katosissa olevat ornamentit peittyivät, mikä aiheutti silloin – ja yhä – mielihapaa. Kirkkosali sai tuolloin uuden valaistuksen.

Kivekkään kirkkoherra-aikaan ajoittui myös suunnitelma toisesta kirkosta. Seurakunnan jäsenmäärä oli tuolloin kasvanut 23 000:een. Toista kirkkoa suunniteltiin 11. kaupungiosaan eli Tykki-Kiviharjun maisemiin. Mutta suunnitelmat kuitenkin haudattiin ja punainen tiilikirkko todettiin sitenkin riittäväksi.

Kivekkään sukun jäsenenä, **Erkki Lindroosin** aikana kirkkoon saatiin hissi 1980-luvulla. Uuden vuosituhannen alussa kirkkoa uudistettiin jälleen. Kirkkoherra **Juha Tiuhosen** aikana uusittiin kirkkosalin ilme, muutettiin vaaleammaksi ja penkit pehmu-

tettiin. Valaistus uusittiin, alttarin sisäpuolelle rakennettiin alttaripöytä ja lukupulpetti sai kiinteän paikan. Lisäksi saarnastuolin yläpuolinen baldakiini poistettiin. Uudistukset toteutettiin arkkitehti **Sami Vuorisen** suunnitelmien pohjalta. Tekstiilitaiteilija **Hanna Korvela** suunnitteli ja toteutti uudet kirkkotekstiilit.

2008 kirkon katolle kiinnitettiin neljä, pääkupolin mallin mukaista, pikkukupolia. Kirkkosalin jälkikäteen hiltsemiseksi kattoon asennettiin akustiikkalevyjä. Jälkikäin sanotaan olleen niin pahan, että seurakuntalaiset eivät saaneet puheesta selvää.

Viimeisimpinä uudistuksina nykyisen kirkkoherran, **Hannu Haikosen**, aikana kirkkoon on saatu paikallisen taiteilijan **Heli Pukin** suunnittelema kastepuu vuonna 2016. Lasten nurkkausta on uudistettu taiteilija **Reetta Lipponen** toimesta ja kirkkoon on hankittu kiinteät striimauslaitteet, toimitusten ja tilaisuuksien suoratoiston ja videoinnin mahdollistamiseksi.

Alkuperäisinä ovat kuitenkin säilyneet venäläisvalmisteiset kirkonkellot, joita soitettiin käsin aina 1970-luvulle saakka.

### Nykyisyys ja tulevaisuus

Lappeenrannan kirkko on ollut 100-vuotisen historiansa aikana monenlaisten myllerrysten ja muutosten kohteena. Kirkkokansan määrä on vaihdellut, kuten myös sen tilojen käyttö. Entinen varuskuntakirkko on tällä hetkellä Lappeenrannan kirkoista suosituin vihkipirkko.

Nikolain vallit puistoalueineen

tarjoaa mitä mainioimman miljöön niin kirkolle kuin kirkkokansalle ja on edelleen kaupungin yhdellä komeimmista paikoista. Se on myös olemainen, omalaatuisen historian omaava kirkko. Kuten Lappeenrannan seurakunnan pitkäaikainen kappalainen **Mikko Ojanen** osuvasti kuvaa:

– Kirkko on vähän kuin sellainen englantilainen maalaistalokoti, talvella kylmä ja helteellä tukala, epäkäytännöllinen ja sokkeloinen, mutta siihen liittyy paljon tunnetta. Se on iso ulkoapäin, mutta kirkkosali on melko pieni, mutta se kaikki kuuluu asiaan. Kirkko on semmoinen kuin on. Eikä ole mitään syytä olettaa, etteikö kirkko olisi paikallaan vielä vuosikymmenten päästä – ehkä vielä 100 vuoden päästä?

EUA FABRITIUS

### Lähteet:

- Lappeenrannan kirkko 100 vuotta -historiallan materiaalit; Ulla Rustholkarhun ja Mikko Ojanen haastattelu (28.8.2024).
- Lappeenrannan seurakuntayhtymä/Lappeenrannan kirkon esitteet
- Kaiku Kallio: Puoli vuosisataa. Lappeenrannan seurakunta 1913-1963. Lappeenrannan seurakunta, 1964.
- Antti O. Arponen: Vuosisata uskoen, toivoen, rakastaen. Lappeenrannan evankelis-luterilaisen seurakunnan vaiheita 1913-2013. Lappeenrannan seurakunta, 2013.
- Aimo Vuorinen: Lappeenrannan kirkot. Lappeenrannan Kirja, 2001.

## SANNA KOSKENRANNALLA RAKKAITA PERHEMUISTOJA LAPPEENRANNAN KIRKOSTA

Keijo Martikainen



Sanna Koskenrannalla on monia tapahtumamuistoja Lappeenrannan kirkosta.

LAPPEENRANNAN kaupunginvaltuuston puheenjohtaja, Julkisten ja hyvinvointialojen liiton, JHL:n aluepäällikkö **Sanna Koskenranta** pitää Lappeenrannan kirkkoa monesta syystä ”omana ja läheisenä kirkkona”. Sanna Koskenranta osallistui hiljakkoin vietettyyn kirkon 100-vuotisjuhlien juhlamessuun ja sen tapahtumiin. Kirkkoon saapuessa ja messussa istuen hänelle nousi mieleen kaikki ne tapahtumat, joita hänen läheisensä ovat kirkossa sukupolvien kautta kokeneet. Ja myös hän itse.

Noin kolme vuosikymmentä sitten, 1990-luvulla, Sannan isoisä ja hänen vaimonsa vihittiin Lappeenrannan kirkon kappelissa. 2000-luvulle tultaessa isä ja hänen vaimonsa vihittiin niin ikään kirkon kappelissa. Viimeisenä, vaan ei vähäisimpänä, hänen oma tapahtumansa. Tuolloin vuonna 2014 Sanna ja **Marko** sanoivat toisilleen tahdon. Tämän tapahtui kirkon kappelissa, joka on osa kirkon tiloja – voi siis hyvällä syyllä sanoa tulleensa vihityksi Lappeenrannan kirkossa.

Paitsi vihkimispaikkana, kappeli on myös suosittu kastepaikka.

KEIJO MARTIKAINEN

LAPPEENRANNAN  
SEURAKUNTA

Pertti Kontkanen



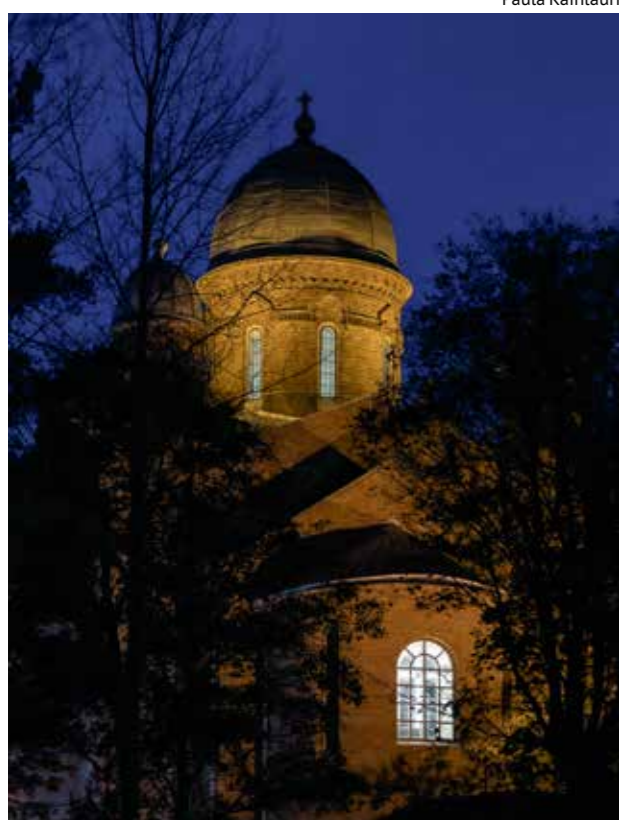
Pirkko Kaartinen



Pertti Kontkanen



Paula Kainlauri



Paula Kainlauri



Paula Kainlauri

1. PALKINTO Kirkko sataman yllä

Lappeenrannan kirkon neljä vuodenaikaa -valokuvakilpailussa

## näyttäviä kuvia 100-vuotiaasta kirkosta

Lappeenrannan kirkon neljä vuodenaikaa -valokuvanäyttelyn kuvat ja palkittavat kuvat on valittu kesäkuussa 2024 nelihenkeisen valintaraadin toimesta.

Valinnat teki Lappeenrannan seurakunnan kirkkoherra **Hannu Haikonen**, Lappeenrannan seurakunnan seurakuntasihtööri **Anne-Mari Välikauppi**, kuvataiteilija ja yrittäjä **Heli Pukki** ja Lappeenrannan seurakuntien

viestinnästä valokuvaaja **Jukka Kosonen**.  
Kilpailuun lähetettiin osallistumisajan 1.6.2023-31.5.2024 puitteissa 29 valokuvaa, joista näyttelyyn valittiin 23 valokuvaa.

Tämä 23 valokuvan näyttely on esillä Lappeenrannan kirkossa. Kuvat ovat nähtävissä myös kirkon muistelukirjasessa, jota saa noutaa seurakuntien lähetykskaupasta Toivon Ikkuna Maa-ilmalle, Valtakatu 32.

**Lappeenrannan kirkon neljä vuodenaikaa -valokuvanäyttelyssä palkittiin seuraavat kuvaajat:**

**Paula Kainlauri**  
(1. palkinto ja kunniamaininta)  
**Pertti Kontkanen**  
(2. palkinto ja kunniamaininta)  
**Pirkko Kaartinen**  
(3. palkinto ja kunniamaininta)  
**Outi Pollock**  
(kunniamaininta)

Outi Pollock



KUNNIAMAININTA Ajankuva

Pirkko Kaartinen



KUNNIAMAININTA Taiteellisuus

KULTTUURI

## Elämää esiintymislavalla

Lappeenrannan kaupunginteatterin näyttelijä Volter Putro on sahansoiton Suomen mestari.

Helsinkiä syntynyt Putro, 36, on ollut Lappeenrannan kaupunginteatterissa lähes yhtäjaksoisesti vuodesta 2017 lähtien. Silti vetää yhä pääkaupunkiin, mistä löytyy sekä sukua että ystäviä.

– Mulla on krooninen, järkyttävä ikävä Helsinkiin. Se vaan kasvaa ja kasvaa koko ajan. Silti häntä ei houkuttele arki pääkaupungissa freelance-näyttelijänä, jossa jokainen tuotanto on käyntikortti seuraavaan.

– Mua alkaisi pelottaa, mitä rooleja uskallan ottaa tai mihin uskallan itseäni tyrkyttää, että jos se onkin sitten floppi tai joku juttu ei kertakaikkisesti sovi mulle.

Lappeenrannassa turvallisuuden tunnetta luo tietöiden jatkumisesta silloinkin, kun hän ottaa mukavuusalueensa ulkopuolella olevan roolin.

– Musta tuntuu, että täällä pystyy kehittymään. Tulevaisuus Lappeenrannassa on muutenkin taattu tämän kaksivuotiaan lapsen, puolison sekä yhdeksänvuotiaan bonuslapsen vuoksi.

– En tykkää siitä lapsipuolijutusta, "bonus" on silleen positiivisempi.

**Maisteriksi Pietarissa**

Putro opiskeli lukiossa pitkää matematiikkaa, fysiikkaa, kemiaa ja biologiaa. Taustalla olivat perheastan mukaiset odotukset lääketieteelliseen menemiseen.

– Mä luin niitä vain siksi, kun tietienkin luetaan. Mutta ei musta olisi kyllä tullut hyvää lääkäriä, mä inhoan kaikkia ihmisten vaivoja, hän nauraa.

Hän opiskeli puolitoista vuotta teatteri-ilmaisun ohjaajaksi Stadia-ammattikorkeakoulussa.

– Siellä mulle selkeni, että haluan nimenomaan näyttelijäksi.

Hän ei nähnyt vaihtoehtoja haaveensa toteuttamiselle alan epävarmuudesta huolimatta.

**"Ei musta olisi kyllä tullut hyvää lääkäriä."**

VOLTER PUTRO

– Se oli niin suuri intohimo, että jos en olisi tehnyt sitä, olisin varmasti katunut.

Hän jätti Stadian kesken vuoden 2008 alussa valmistautuakseen puoli vuotta pääsykokeisiin Pietarin teatteriakatemiasa, jossa hänen siskonsa opiskeli. Hän ei osannut kieltä entuudestaan.

– Tein viikonlopun töitä Plan-tagenissa ja sitten viikot ihan aa-

– musta iltaan taukoamatta opiskelin venäjää.

Panostus palkittiin ja Putro valmistui neljässä vuodessa teatteritaiteen maisteriksi.

– Se oli ihan mahtava kokemus. Valmistuttuaan hän pääsi puoleksitoista vuodeksi Lappeenrannan kaupunginteatteriin, jonka jälkeen hän meni freelanceriksi Helsinkiin.

– Mulla oli koko ajan kauhea ikävä mun työkavereita täällä. Kärsin työyhteisön ja aikataulujen puutteesta sekä siitä epävarmuudesta, joka siellä oli. Vainuun aikamoiseen alakuloon niinä vuosina.

**"Mulla oli koko ajan kauhea ikävä mun työ-kavereita täällä."**

VOLTER PUTRO

Lopulta hän pääsi takaisin Lappeenrannan teatteriin, jonne hän sai kiinnityksen määräaikaisten sopimusten jälkeen. Tänä keväänä hän oli kolme ja puoli kuukautta työlomalla osallistukseen Helsingissä Suomen Kansallisteatterin ja Aurinkoteatterin yhteistuotantoon, Laulujuontseen, jossa hän esitti inkvisiittoria.

– Olen pystynyt onneksi jatkaamaan tällaisia muitakin hommia, ikään kuin freelancerina sivussa.

Putroa ei ole kiinnostanut näyttelijän elämänsä edessä.

– Nautin siitä, että on elävä yleisö ja vuorovaikutus on koko ajan läsnä. Kamera on jotenkin hirveän kylmä.

**Saha soi**

Putro aloitti kolmevuotiaan musiikkileikkikoulun ja kuusivuotiaana viulunsoiton.

– Soitin viulua, kunnes lähdin kaksikymppisenä Pietariin. Aloitan sen soiton taas tänä syksynä.

Hän on soittanut trumpettia 12 vuotta ja käy yhä soittotunneilla.

– Se on tosi iso henkireikä harjoittelua ja käydä tunneilla. Soittaessa tuntuu, että kaikki murheet unohtuvat.

Sahansoitto teki häneen vaikutuksen 17-vuotiaana.

– Olin perinteinen teini, enkä halunnut lähteä juhannukseksi mökille. Sain jäädä Helsinkiin ja kävin äidin kanssa Seurasaa-ren juhannusjuhliilla. Siellä näin ensimmäistä kertaa sahansoittajia ja ihastuin siihen. Pari vuotta myöhemmin muistin sen jutun ja hankin sahan.

Hän on voittanut sahansoiton Suomen mestaruuden vuosina 2015, 2017 ja 2024. Hän tekee

Atso Suopanki



Vapaa-ajallaan Volter Putro kasvattaa Skinnarilassa palstamaalla vihanneksia ja käy toisinaan rauhoittamassa yöilmoissa Lappeenrannan Ilmailuyhdistyksen pienlentokoneen kyytiläisenä.

yksityiskeikkoja ja soitti viime talvena Maa on niin kaunis-kapaleen teatterilla järjestetyssä Lappeenrannan kaupunginteatterin ja teatterin yhteiskonsertissa. Konsertin solisteina oli myös kaupunginteatterin näyttelijöitä.

– Haaveeni on, että saisin soittaa jonkin ammattiorkesterin solistina kokonaisen oman konsertin.

Toukokuussa Putro esitti sahalli Lauritsalan kirkossa urkuja soittaneen kanttori **Heidi Harjun** kanssa rock- ja elokuvamusiikin klassikoita osana Lappeenrannan kulttuurin unelmavuoden ohjelmaa.

Tilaisuus keräsi 420 kuulijaa.

Putro on saanut toiveita konsertin uusimisesta.

– Pitäisi olla joku taho, joka meitä rahoittaa, tai miettiä pääsylippuja.

7. syyskuuta kaupunginteatterin ensi-iltaan saapuu **Charlie Chaplinin** elokuvaan perustuva rikosdraama Ritari Siniparta.

Putrolla on näytelmässä 14 pikkuroolia, joka on hänelle henkilökohtainen ennätys.

Häntä voi lisäksi nähdä ainakin tammikuuhun saakka käsikirjoittamassaan yhden miehen Pim Pom, Manu Mäyräkoira-näytelmässä, jota hän on esittänyt päättyneenä.

väködeissa ja teatterin pienellä näyttämöllä. Siinä kuusivuotias Väinö ja tämän pehmeä Manu Mäyräkoira asuvat kahdessa eri kodissa.

– Se juontuu siitä, kun olen itse asunut vuoroviikoin lapsena ja sitten mua on vaivannut sellainen olo, että se koti ei silleen konkretisoitunut, kun oli kaksi kotia. Näytelmässä Väinö ja Manu tulevat lopputulemaan, että koti on kaikki se mitä ikävöidään, olivat ne sitten ihmisiä, asioita tai paikkoja.

ATSO SUOPANKI

### Mitä jos Jeesuksesta kertominen olisi helppoa ja hauskaa?

**Etelä-Karjalan Alfa-päivä seurakuntien tiimeille, työpäille ja Alfasta kiinnostuneille.**

La 9.11.2024 klo 12–15.30  
Lauritsalan seurakuntakoti, Kauppalankatu 1

Ilmoittautuminen: 31.10. mennessä  
alfasuomi.fi/apahtuma/ tai info@alfasuomi.fi

Aloitamme ilmaisella aterialla!



### Yhteisten tarinoiden majataloilta

**Opetusta Raamatusta, tarinoita elämästä, musiikkia**

La 9.11.2024 klo 16  
Lauritsalan kirkko, Kauppalankatu 1  
Kahvi- ja teetarjoilu klo 15.30.

Mukana: mm. Panu Piikänen Alfa Suomesta ja Luukas-kuoro.

Yhteistyössä: Lappeenrannan ev.lut. seurakuntayhtymä, Lauritsalan ev.lut. seurakunta, Lappeenrannan Helluntaiseurakunta, Lappeenrannan Vapaaseurakunta, Luumäen ev.lut. seurakunta, Alfa Suomi ry.  
Lisätietoja: alfasuomi.fi/apahtuma

Alpha

Jukka Kosonen

## ARJEN RIPPICOULU

## Rukous ja esirukous

Opetuslapset pyysivät Jeesusta opettamaan heitä rukoilemaan. Kuulemma Johannes Kastaja oli opettanut seuraajiaan rukoilemaan. Jeesus vastasi heille näin: "Kun rukoilette, sanokaa näin: 'Isä, pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulokoon sinun valtakuntasi. Anna meille päivästä päivään jokapäiväinen leipämme. Anna meille syntimme anteeksi, sillä mekin annamme anteeksi jokaiselle, joka on meille velassa. Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen.'" (Luuk. 11: 2–4) Rukous tunnetaan nykyään paremmin Isä meidän -rukouksena, joka kirkossa rukoillaan joka sunnuntai. Rukous on paljon käytetty ja se saattaa tulla vastaan muuallakin kuin kirkon jumalanpalveluksessa.

Rukouksessa Jeesus on meille esimerkkinä. Jeesuksen rukouksia on tallentunut Uuden testamentin sivuille muitakin. Näissä rukouksissa Jeesus puhuttelee Jumalaa isäkseen. Aina rukouksen sisältöä ei ole kerrottu sen tarkemmin, vaan mainitaan esimerkiksi Jeesuksen vetäytyneen vuorelle rukoilemaan. 5000 miestä ruokkiessaan Jeesus katsoi ylös taivaaseen ja kiitti Jumalaa. Rukous sävytti Jeesuksen elämää hyvin vahvasti ja hän rukoili sekä lyhyitä rukouksia että pitkiä. Hän rukoili yksin ja muiden kuullen. Hän kiitti, pyysi tai anoi milloin mitään isältään Jumalalta.

Mitä rukous sitten on? Rukous on kuin hengitystä. Se on sydämen huokailua Jumalan puoleen. Jumala näkee meidät ja tietää ajatuksemme. Meitä kehoitetaan tuomaan pyyntömmä, kiitoksemme ja anomisemme rukouksella Jumalalle tiettäväksi. Rukouksessa aihe on vapaa. Jumala myös vastaa rukouksiimme. Jumalan rukousvastauksia on joskus kuvailtu liikennevalojen avulla. Vihreä valo tarkoittaa, että Jumala myöntyy pyyntöihimme ja vastaa kyllä. Toisinaan Jumala kieltäytyy ja valo on punainen. Usein valo on kuitenkin keltainen, mikä tarkoittaa sitä, että meitä pyydetään odottamaan. Syystä tai toisesta vielä ei ole aika pyynnön toteutua.

Rukoilla voi yhdessä ystävien tai seurakunnan kanssa. Rukoilla voi yksin ääneen tai hiljaa mielessään. Jumala kuulee hiljaiset huokauksiemme. Rukous ei ole sidottu tiettyyn paikkaan tai mielentilaan. Voimme rukoilla valmiiden sanojen mukaisesti ilta- ja ruokarukouksia tai vaikka Isä meidän -rukouksen sanoin. Pituus tai hienot sanamuodot eivät ole tärkeitä, vaan aitous ja rehellisyys Jumalan edessä. Paavali opettaa kirjeessä filippiiläisille: "Älkää olko mistään huolissanne, vaan saattakaa aina se, mitä tarvitsette, rukoillen, anoen ja kiittäen Jumalan tietoon." (Fil. 4:6) Kaikenlaiset aiheet saa tuoda rukouksessa Jumalalle Jeesuksen tähden. Jeesus on sovittanut syntimme ja siksi meillä on myös rukouksessa avoin pääsy Kaikkivaltiaan Jumalan eteen.

Eriytyinen rukouksen muoto on esirukous. Paavali kehottaa seuraajansa Timoteusta: "Kehotan ennen kaikkea anomaa, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuninkaiden ja kaikkien vallanpitäjien puolesta, jotta saisimme viettää tyyntä ja rauhallista elämää, kaikin tavoin hurskaasti ja arvokkaasti." (1. Tim. 2:1–2) Esirukouksessa tuomme toisen ihmisen ja hänen asiansa Jumalalle tiettäväksi. Esirukous sisältää usein myös oman maan ja kansan sekä kansan päättäjien tai kuninkaiden puolesta rukoilemista, että Jumala varjelsi maata ja antaisi päättäjille viisautta.

SONJA MUJE

Joutsenon seurakunnan vs. seurakuntapastori

Pixabay



Monet yhdistykset ja yksityiset ihmiset muistivat löydettyjä kukkalaitteita ja kunnioittavien mieltien. Kuvassa Kaatuneiden omaisten yhdistys laskee kukkalaitetta.

## Tuntemattomina löydettyjen muistomerkki kiinnosti kansalaisia

Tuntemattoman sotilaan muistomerkki paljastus-tilaisuus kiinnosti kansalaisia runsain joukoin. Elokuun viimeisenä sunnuntaina pidetty muistomerkkijuhla keräsi sankarihautausmaan alueen jyhkeiden puiden varjoon useisiin satoihin katsojiin nousseen yleisömäärän. Paikalle oltiin lähdetty eri puolilta Suomea. Paikalla oli myös se noin kymmenen henkilön joukko, joka on tehnyt vuosia sen varsinaisen kaivamisen käytännön työn Venäjällä eri puolilla sotien taistelu- paikkoja. Tällä hetkellä kaivauksissa ovat pysähdyksissä rajan ollessa kiinni.

Viime sotien, 1939-45, tuntemattomiksi jääneet ja sellaisina löydetty sankarivainajat saivat

nyt kauan odotetun muistomerkkin Lappeenrannan sankarihautausmaalle. Muistomerkki paljastettiin osana sotaveteraanien kirkkopyhän juhlallisuuksia.

**"Tällä hetkellä kaivaukset ovat pysähdyksissä rajan ollessa kiinni."**

Muistomerkkitilaisuutta edelsi Marian kirkossa pidetty messu, jossa lähes täydelle kirkolle saarnan pitänyt kenttäpiispa **Pekka Asikainen** painotti lähimmäisen ja rinnalla kulkevien perinnön merkitystä elämässämme.

Muistomerkillä puhunut puolustusvaliokunnan puheenjohtaja, kansanedustaja **Jukka Kopra** piti puolestaan nyt aikaansaatu muistomerkkiä kallisarvoisena ja pysyvänä kunnioituksena niitä kohtaan, jotka on haudattu tuntemattomina isänmaan vapauden uhreina.

Tervehdykset muistomerkille toivat Lappeenrannan kaupungin puolesta valtuuston puheenjohtaja **Sanna Koskenranta** ja rajavartiolaitoksen komentaja **Mika Rytönen**. Rytönen totesi rajan olevan tällä hetkellä rauhallinen, mutta hybridivaikuttamisen mahdollisuutta ei pidä sulkea pois.

Kukkalaitteen laskivat merkille myös Sotavainajien muiston valitsijayhdistys sekä Kaatuneiden omaisten yhdistys.

Jukka Kosonen



Runsaslukuinen yleisö kunnioitti tuntemattomina löydettyjen suomalaisotilaiden muistoa.

den omaisten yhdistys. Liikuttava ele oli sankarihautausmaan hoitokunnan ja **Leena** sekä **Pekka Niemisen** reunakivelle laskema sytytettyjen kynttilälyhtyjen rivi. Ajankohtaista tilannetta ja Venäjän Ukrainaan aloittaman hyökkäyssodan seurauksia kosketteli veteraanien ja kutsuvieraiden juhlassa puhunut, puolustusvoimien tervehdyksen tuonut Maasotakoulun johtaja, eversti **Janne Mäkitalo**.

— On hienoa, että meillä Suomessa osoitetaan kunnioitusta sankarivainajien muistolle, arvostetaan, juhlistaan ja huolta pitävän sankarihautausmaista ja niiden muistomerkkeistä. Toisin on rajan takana, missä Venäjän hallinnon tuella tuhoataan ja hävitetään suomalaisia sankarihautausmaita ja niiden muistomerkkejä, sanoi eversti Mäkitalo.

Lappeenrannan sankarihautausmaahan on haudattu Sotavainajien muiston valitsijayhdistyksen puheenjohtajan **Pertti Suomisen** mukaan 14:ssä eri siunaustilaisuudessa 897 tunnistamattomaksi jäänyttä isänmaan puolustajaa. Hautaukset alkoivat vuonna 1993 ja jatkuvat edelleen. Lappeenrannan sankarihautausmaassa lepää viimeisimmän tiedon mukaan 2500 sankarivainajaa. Sankarihautausmaa on Suomen toiseksi suurin.

— Suurin yksittäinen syy tunnistamattomaksi jäämiseen tällä hetkellä on tuntelevyjen tietojen puuttuminen. Toinen syy on 80 vuotta maastossa olleiden jäänteiden haurastuminen, kertoi Pertti Suominen.

— Tunnistamattomien suuri määrä on meidän vain hyväksyttävä. Näin me jälkipolvet osoittamme tuntevamme jokaisen kaatuneen sotilaan ihmisarvon, sanoi Suominen.

Noin 150 hengen veteraanien ja kutsuvierasjuhlassa Rakuunamäen juhlatilassa puhunut LUT:n rehtori **Juha-Matti Saks** korosti puheessaan ihmisten ja kansakunnan jatkuvuuden merkitystä.

— Jatkuvuudesta olemme itse vastuussa. Olipa kysymyksessä mikä asia tahansa ihmiskunnan elämässä, niin ihmisikunta ei voi väistää omaa vastuutaan. Yhteisö asettaa oman hyvinvoinnin jopa yksilön hengen edelle. Vastuu tulee myös siirtää tuleville sukupolville, sanoi Saks.

Tuntemattomien sotilaiden muistomerkkihankkeen toteuttajina olivat Lappeenrannan kaupunki ja Lappeenrannan seurakuntayhtymä, joiden edustajat istuvat sankarihautausmaan hoitokunnassa. Muistomerkki paljastusjuhlan ja veteraanipyhän tapahtumissa edellämainittujen lisäksi monet käytännön asiat, kuten huonokuntoisten auttaminen, äänentoiston järjestäminen, kuljetukset sekä Rakuunasoitokunnan esittämä musiikki sujuivat puolustusvoimien hyvällä ja täsmällisellä avustuksella.

Kiitossanat näistä ja muistomerkkin valmistamisen toteutuksesta lausui sankarihautausmaan hoitokunnan puheenjohtaja **Matti Matikainen**. Juhlan lopuksi **Ulla Rustolakarhu** luki **Raili Malmbergin** koskettavan runon "Minun isänmaani". Muistomerkkin tekijä on taipaalaalainainen taideasiantuntija **Antti Nieminen**.

KEJO MARTIKAINEN

### Rukouksen talo

Kauppalankatu 1,  
Lauritsalan  
Seurakuntakoti  
(Puoti ja Pannu)

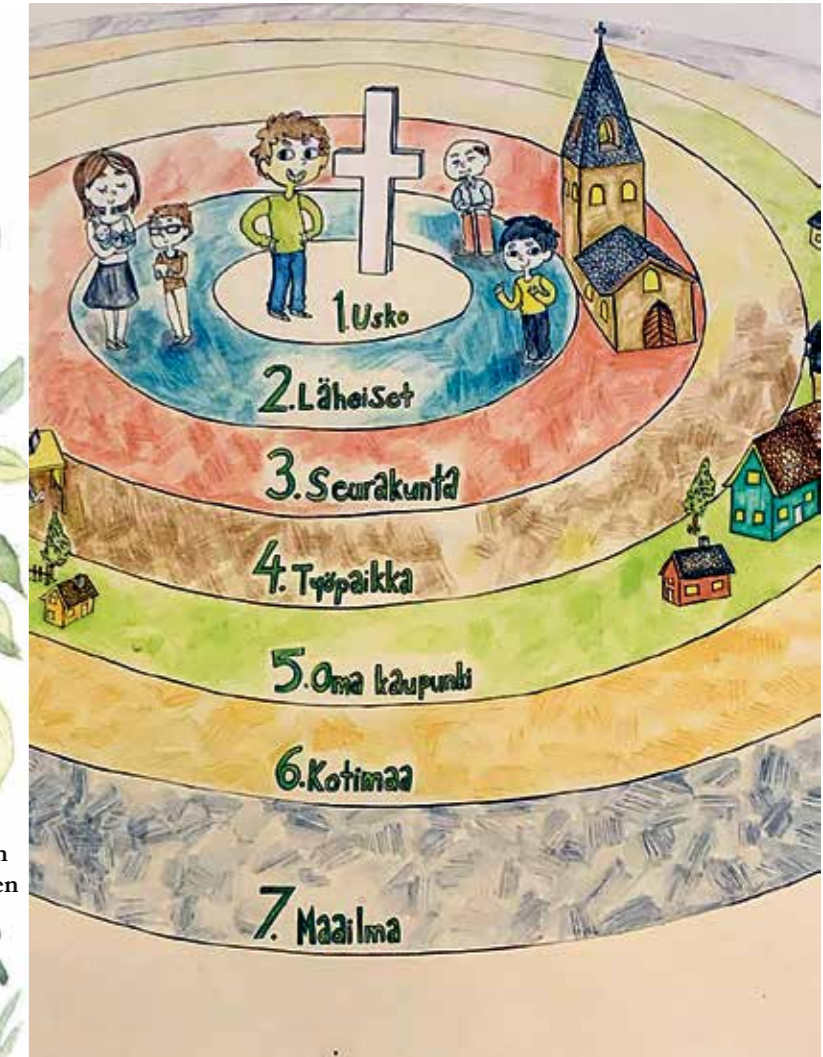
Rukouksen talo kutsuu sinua, jolle rukous on uutta ja sinua, joka koet rukouksen kutsukumukseksi. Voit tulla mukaan rukoilemaan tai saamaan rukouspalvelua.

Tervetuloa  
joka toinen ke klo 14-16

Lisätietoja  
Maria Repo puh. 040 3126 421  
Saara Kettunen 040 5634618

"Toimikaa sen kaupungin parhaaksi, johon minä olen teidät siirtänyt. Rukoilkaa sen puolesta Herraa, sillä sen menestys on teidänkin menestyksenne."

Jeremia 29:7  
Lauritsalan seurakunta



### SEURAKUNTAELÄMÄ

## On ilo tulla rukoilemaan yhdessä!

Rukouksen talon toimintaa 10 vuotta Lauritsalassa.

### Mikä on Rukouksen talo ja miten se rantautui tänne kanavaseurakuntaan?

Rukouksen talo on Kansan Raamattuseuran kehittämä työmuoto. Talo on kaikille avoin, sinne saa tulla ilman minkäänlaisia pääsyaatimuksia. Voit tulla sellaisena kuin olet, vertaamatta itseäsi toisiin rukoilijoihin. Missä on paljon rukousta, siellä on paljon siunausta ja tämän siunauksen halusimme tulevan oman paikkakuntamme siunaukseksi.

### Jumala pehmittää maaperää

Jo kymmenen vuotta ennen Rukouksen talon aloittamista seurakuntaamme saatiin kohtauspaikka Puoti ja Pannu. Ensimmäisenä syksynä Puodissa ja Pannussa **Paula Friberg-Pajari** ja **Saara Kettunen** aloittivat perjantai-illan rukousryhmän, jossa rukoiltiin osallistujien ja seurakuntamme puolesta.

Sinne tuli ja tuotiin myös sairaita rukoiltavaksi. Rukouspaikka siirtyi välillä Luukkaan Pysäkillä ja osa rukoilijoista vaihtui, mutta rukous ei loppunut. Näin meni ensimmäiset 10 vuotta.

### Rukouksen talon toiminta alkaa

Keväällä 2013 seurakuntamme pastori **Leena Haakana** ja diakonissa **Maria Repo** sekä **Saara Kettunen** osallistuvat Kansan

Raamattuseuran koulutukseen, jossa esiteltiin ja käytännössä harjoiteltiin, miten rukouksen talot toimivat. Meille valikoitui malli, jossa esirukouspyynnöt kerätään ja kahden viikon välein kokoontutaan päivällä rukoilemaan.

### "Aluksi juomme kahvit ja vaihdamme kuulumiset, sitten siirrytään laulun ja rukouksen kautta Raamatun Sanan tutkimiseen."

Ensimmäiseen kokoontumiseen tuli 15 ihmistä. Pienryhmätiloja oli liian vähän, kun ihmiset toivoivat henkilökohtaista rukousta. Alkuvuosina tuli rukoilijavainajia myös suoraan kadulta. Käytäntöjä on muutettu tilanteiden mukaan, mutta perusasiat ovat säilyneet. Leenan siirtänyt toisiin tehtäviin oli muutama vuoden vastuuryhmässä **Matti Anttila**.

### Uskollista rukouspalvelua läpi vuoden eri tilanteissa

Nykyisin vetovastuu on jaettu kaikkien halukkaiden kesken, vuoroviikoin. Vastuun jakautu-

misen lisäksi jokainen vetäjä voi tehdä tilaisuudesta oman näköisensä ja tuoda esille omaa persoonaansa ja erityisosaamista.

Aluksi juomme kahvit ja vaihdamme kuulumiset, sitten siirrytään laulun ja rukouksen kautta Raamatun Sanan tutkimiseen. Tämän jälkeen keräämme rukousaiheet, seurakunnasta tulleita ja ryhmäläisten saamat.

Tämän jälkeen siirrymme noin kolmen ihmisen ryhmiin. Jokaisessa pikku ryhmässä rukoillaan samat asiat, ja lisäksi ryhmässä on mahdollisuus henkilökohtaiseen esirukoukseen. Rukoilijoiden vaihtoluovollisuus on ehdoton.

Itse kokoamassamme rukousmonisteessa on kymmenen eri asiakokonaisuutta, joiden teemat etenevät läheltä kauaksi. Rukoilemme nimeltä jokaisen seurakuntamme työntekijän ja työalan puolesta. Muistamme myös kirkollisissa ilmoituksissa olevia tapahtumia ja niiden vastuhenkilöitä.

Olemme olleet rukoilemassa myös itsenäisyyspäivänä ja kirkollisina juhlapäivinä, jos päivä on sattunut rukouksen talon päiväksi. Viime vuonna itsenäisyyspäivä oli keskiviikko ja silloin rukoilimme Suomen kartta apuna kaikkien itärajan kuntien puolesta pohjoisesta etelään. Onneksi ryhmään sattui silloin henkilö, joka muisti myös rannikkovartioston paikat! Näin Ju-

mala vastaa ennen kuin ehdimme rukoillakaan.

Rukouksen talon väki on palvelellut esirukoustehtävissä myös monissa muissa seurakunnan tapahtumissa, kuten Uskon yössä ja jumalanpalveluksissa.

Kansan Raamattuseuran kouluttaja vertasi rukouksen talon tehtävää seurakunnan pannuhuoneeseen. Jos siellä ei ole toimintaa, koko talo kylmenee.

### Vastaako Jumala rukouksi?

Kyllä vastaa monilla eri tavoilla. Näiden vuosien aikana olemme saaneet kuulla heti tai pitkän ajan jälkeen, miten Jumala on vastannut.

Rukouksen talo on löytänyt paikkansa kotiseurakunnassamme. Olemme Jumalalle kiitollisia kaikista rukoilijoista ja koko Rukouksen talosta, ja annamme kunnian Hänelle!

MARIA REPO  
SAARA KETTUNEN  
VUOKKO KUPIAINEN

► Rukouksen talo  
Kauppalankatu 1, Lauritsala  
Rukouksen talo parittoman  
viikon keskiviikkona klo 14  
seurakuntakodilla. Aluksi  
tarjolla pullakahvit. Tule  
rukoilemaan yhteisten asioiden ja esirukouspyyntöjen  
puolesta!



## LAPPEENRANNASSA ON HYVÄ OLLA

**YLIVOIMAISESTI** kysyitin kysymys Lappeenrantaan muuttamisen jälkeen on ollut eteläkarjalaisella nuotilla ja pitke silmäkulmassa lausuttu ”Noh, miten olet viihtynyt Lappeenrannassa?”. Ilmeisesti kaksoiskonsonantti antavat minut ilmi muualtulleena, sujuvasta mie, sie, myö ja työ -sanojen käytöstä huolimatta.

Muutin Lappeenrantaan viime loka-marraskuussa keskellä pimeyttä ja räntäsadetta. Pimeys ja räntäsade eivät juurikaan haitanneet, sillä Lappeenrannan seurakunnan ovista astuttuani tuntui siltä kuin olisi kotiin tullut. Työkaverit alkoivat jutella niitä näitä, aivan kuin olisin ollut töissä jo vuosia. Puheliaalle pohjoiskarjalaiselle niistä näistä jutustelu sopi vallan mainiosti. Sama tuntemus oli myös työtehtävissä.

Täysin sulavasti en kuitenkaan sujahtanut Lappeenrantaan katukuvaan. Ensimmäisellä työviikollani olin perjantaina lähössä töistä. Kävelin Marian aukion läpi ja ihmettelin, miksi ihmeessä ihmiset hymyilevät ja nyökkäilevät. Onko minulla hammasahnaa naamassa tai vessapaperia kengän pohjassa? Vähän hämmennyneenä hymyilin takaisin ja jatkoin matkaa. Muutama vastaantulija toivotti hyvää viikonloppua ja olin vielä enemmän ihmeissäni. Peilailin hetken näyteikkunaa vasten ja varmistin, että näytän ihan ihmiseltä.

Seuraavalla viikolla töissä ihmettelin ääneen kokemaani. Mistä kaupunkilaiset mekin tuntevat minut? Työkavereita meinasin todella naurattaa. Sain leikkimielisen oppitunnin siitä, kuinka täälläpäin Suomea tapoihin kuuluu tervehtiä vastaantulijaa ja ehkä jopa jutella bussipysäkillä muille bussissa odotaville. Ei tarvitse olla papin viran tunnusta mukana, että pienen hymyn tai pari sanaa voi ohikulkijassa vaihtaa.

Hetken asiaa makusteltuani totesin, että niinhän se on tuolla pohjoisemmassakin Karjalassa. Murre muuttuu, mutta tavat ovat hyvin samankaltaisia. Vuodet, jotka vietin muualla Suomessa eivät saaneet vietyä murretani, mutta tapakulttuuri oli vähän päässyt unohtumaan. Hyvin pian uusi kaupunki alkoi tuntua omalta myös työpaikan ja -tehtävien ulkopuolella. Hyvin tänne on kaksoiskonsonanteineenkin pystynyt soluttautumaan.

Loppujen lopuksi murteella tai tavoilla on hyvin vähän merkitystä ihmisten välisissä kohtaamisissa. Kaipaamme kaikki tulevamme hyväksytyiksi ja rakastetuiksi sellaisina kuin olemme. Raamatussa meitä kehoitetaan rakastamaan toisiamme. Ystävällinen hymy ja jutustelu voivatkin olla yksi tapamme toteuttaa lähimmäisrakkautta. Vastauksena kysymykseenne: Olen kiittollinen siitä, kuinka minut on otettu vastaan rakkautella ja ymmärtävästi. Lappeenrannassa on hyvä olla.

HANNA-ELISA SIMONTAIVAL  
Lappeenrannan seurakunnan seurakuntapastori

Pexels



## YHTEISÖLLISYYS

# Joutsenon toimintapäivässä tavataan ystäviä ja tutustutaan uusiin

**Joutsenon seurakunta aloitti keväällä 2024 kuukausittaiset toimintapäivät, joita ehdittiin järjestää neljä kertaa. Tavoitteena on jatkaa suosituksi nousseita toimintapäiviä myös syyskaudella.**

dea toimintapäiviin syntyi Joutsenon seurakunnan henkilöstön työkokouksissa. Diakonit **Katri Smolander** ja **Mervi Karhula** kertovat, että idea oikeastaan lähti suositusta, jo pidempään toimineesta, kesäkahvilasta.

– Mietittiin, että mikä voisi olla talvikaudelle samantyyppinen ratkaisu, jossa ihmiset voivat kohdata muita ihmisiä, Smolander sanoo. Niinpä työyhteisössä päädyttiin rakentamaan tapahtumaan ympäristöä. Ytimessä on edullinen lounas ja päiväkahvit, joiden väliin järjestetään yhteistä tekemistä ja seurustelua.

– Tämä on osoittautunut onnistuneeksi ratkaisuksi, Karhula toteaa.

– Sosiaalisuus on se tärkein juttu tässä.

Smolanderin mukaan monelle yksin asuvalle on tärkeää voida ruokailla yhdessä.

– Me tarjoamme sellaisen

tilan, jossa voi kiireettömästi syödä ja samalla vaihtaa kuulumisia ja solmia uusia tuttavuuksia. Lounaan hinta ei muodostune kenellekään kynnykseksi. Maittavan lounaan ja päiväkahvin saa muutamalla eurolla.

## ”Sosiaalisuus on se tärkein juttu tässä.”

MERKI KARHULA

Toimintapäivän suunnitteluun osallistuu koko Joutsenon seurakunnan työyhteisö.

– Pyrimme miettimään aina jonkin ajankohtaisen teeman, löyhästi kirkkovouteen liittyvän, seurakuntapastori **Liisa Yli-Paavola** kertoo.

– Hyvin tärkeä osa jokaisessa päivässä on musiikki, josta vastaa kanttori **Maria Kuusiniemi**.



Eija Fabritius

– Ihmiset pitävät yhdessä laulamisesta. Olemme myös keränneet toivelauluja, joita kuuntelemme ja toiveita tulee enemmän kuin yhdellä kerralla ehdimme kuunnella.

Lisäksi päiviin pyritään järjestämään aina pieni jumppatukio ja teeman mukaista askartelua.

– Toistaiseksi osallistujat ovat olleet aikuisia, mutta päivä voisi sopia hyvin myös lapsiperheille, löytäisimme varmasti sopivaa tekemistä myös lapsille, toteaa lastenhoaja **Sanna Mattero**.

**Yhteisöllisyys ja seura saavat osallistumaan Rosanna Kuorttinen ja Ulla Loisa** kertovat käyneensä kaikissa järjestetyissä toimintapäivissä. Tieto toimintapäivästä tavoitti seurakuntien kirkollisten ilmoitusten kautta.

– Minä luen yleensä kirkolliset ilmoitukset tarkkaan ja kun näin tämän, pyysin heti Rosan-



Eija Fabritius

**Rosanna Kuorttinen (oik.) ja Ulla Loisa** toivovat toimintapäiviin lisää monenikäisiä osallistujia.

naa mukaan, kertoo Lauritsalassa asuva Loisa.

– Olemme koulukavereita ja ystäviä vuosikymmenten takaa, Kuorttinen hymyilee.

Sekä Kuorttinen että Loisa vahvistavat järjestäjien tavoitteen tilaisuuden yksinäisyyttä poistavasta vaikutuksesta.

– Sosiaalisuus ja yhteisöllisyys

Joutsenon toimintapäivässä ohjelmaan kuuluu myös askartelua. Teema vaihtelee ja ideoita voi tuoda vapaasti esiin.

ovat erittäin tärkeitä ihmisille kaikissa ikävaiheissa. Yksinäisyys on liian yleistä, he toteavat.

Loisa kertoo olevansa aktiivisesti mukana vapaaehtoistyössä ja toimintapäivään osallistuminen on lepoa ja virkistystä itselle.

– On mukava tulla välillä jonkin toisen järjestämään tilaisuuteen vain seurustelemaan ja olemaan.

Toimintapäivän runkoa he eivät lähtisi muuttamaan.

– Jos rupeaa hyvää korjaamaan, voi mennä pilalle, Loisa hymyilee. He tosin toivovat, että entistä useampi uskaltaisi mukaan. Kävijöitä on ollut tasaisesti 40-50 henkilöä, mutta lisää mahtuu vaikka tuplasti.

– Ja olisihan se kiva, jos mukana olisi monen ikäisiä ihmisiä, Kuorttinen toteaa.

## Osallistujat mukaan suunnitteluun

Järjestäjät keräävät aina palautetta, joiden perusteella toimintapäiviä kehitetään osallistujien toivomaan suuntaan.

– Toivomme myös, että toimintapäivä tarjoaisi jokaiselle tilan ja mahdollisuuden osallistua haluamallaan tavalla, ideoiden tai vapaaehtoisuuden kautta, Karhula sanoo. Hän toivookin, että osallistujien kesken syntyy verkostoa ja yhteisöllisyyttä, että entistä useampi löytäisi oman paikkansa yhteisössä ja/tai seurakunnassa.

Mutta yhteisruokailu on kaiken ydin, sen myöntävät ja tunnustavat kaikki.

EIJA FABRITIUS

► **Joutsenon toimintapäivät jatkuvat taas syksyllä. Seuraa kirkollisia ilmoituksiamme.**

## Operaatio Joulun Lapsi

Operaatio **Joulun Lapsi** vie iloa ja toivoa Itä-Euroopan kaikkein heikoimmassa asemassa oleville lapsille joululahjan ja evankeliumin Jeesuksesta Kristuksesta.

**Keräyspisteet Lappeenrannassa:**  
Puoti ja Pannu, Lauritsalan seurakuntakoti, Kauppalank. 1  
Vapaakirkko, Koulukatu 28  
Betania, Armilankatu 31

Lue linkistä lisää: [patmos.fi/joulunlapsi/etusivu/](https://patmos.fi/joulunlapsi/etusivu/)

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT



## NUORI, TARVITSETKO TUKIHENKILÖÄ ARKEESI?



Tukihenkilötoiminta tarjoaa maksutonta ja henkilökohtaista tukea 13-29 vuotiaille. Yhteyttä voi ottaa kuka vain, nuori itse, huoltaja tai muu yhteistyötaho.

**Älä jää yksin - ota askel kohti parempaa arkea tukihenkilön avulla.**



[lappeenrannanseurakunnat.fi/apua-ja-tukea](https://lappeenrannanseurakunnat.fi/apua-ja-tukea)

Tukihenkilötoimintaa tarjoaa  
LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

## Vertaistukea sururyhmästä

### Lauritsalan seurakunnan sururyhmä

Vertaistukiryhmä kokoontuu seitsemän kertaa Lauritsalan seurakuntakodilla, Kauppalankatu 1, joka toinen torstai 10.10. klo 17 alkaen (tai toiveen mukaan). Ryhmään otetaan max kahdeksan henkilöä, ja vetäjänä toimivat pastori Kusti Koljonen ja diakonissa Maria Repo. Tiedustelut ja ilmoittautumiset pe 4.10. mennessä Teemu Revolle, p. 040 312 6421 tai maria.repo@ev.fi.

### Lappeen seurakunnan surukahvila

Vertaistukiryhmä kokoontuu kuusi kertaa Lappeen srk-salissa, Kirkkokatu 10, keskiviikkona 9.10. klo 17 alkaen. Loput kokoukset pidetään 23.10., 6.11., 20.11., 11.12. ja 19.12. Kahvilan vetäjänä toimivat vt. kappalainen Teemu Muuri ja vt. diakoniatyöntekijä Anna-Maria Monto. Tiedustelut ja ilmoittautumiset ke 2.10. mennessä Teemu Muurille, p. 040 312 6604 tai Anna-Maria Montolle, p. 040 312 6621.

Lauritsalan seurakunta

Lappeen seurakunta

# Lappeenrannan perheneuvonta täyttää 55 vuotta

## Perheneuvonta ihmisen kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin tukena

Parisuhde on yleensä aikuiselämän tärkein kiintymyssuhde, joka nostaa pintaan varhaisemmat kiintymyssuhteet pettymyksineen ja ratkaisemattomine kysymyksineen. Siksi parisuhteen näyttämöllä ovat usein läsnä myös vanhemmat, sisarukset ja muut aikaisemmat tärkeät ihmissuhteet.

Aikaisemmin opitut toimintatavat voivat parisuhteessa osoittautua toimimattomiksi. Toimimattomiksi osoittautuneet tavat eivät tarkoita, että olisi ihmisenä huono ja kelpaamaton. Ne ovat suojautumiskeinoja, joilla yritämme selvitä vaikeissa tilanteissa. Niiden tarkoitusperä on siis hyvä.

Hyvästä tarkoituksesta huolimatta ne synnyttävät parin välille negatiivista kehää. Korjaaminen alkaa, kun pari uskaltaa raottaa suojiaan ja alkaa nähdä niiden takana olevia pelkoja, kuten esimerkiksi, etten olen merkityksellinen tai rakastamisen arvoinen.

Kirkon perheneuvonnan perustehtävänä on luoda turvalliset puitteet, jossa katsoa itseä ja toista lempeästi, tukea ihmisen kokonaisvaltaista hyvinvointia ja kykyä elää lähisuhteissa.

**Perheneuvonnan alku yhden ihmisen kädenojennuksessa**  
Perheneuvonta sai alkunsa kahdeksankymmentä vuotta sitten, vuonna 1944 Tampereella, kun pastori **Matti Joensuu** laitto ilmoituksen Aamulehteen ja ke-

hotti eroaikaissa olevia pareja tulemaan keskustelemaan ennen mahdollista avioeroa.

Sota-aikana solmittujen avio-liittojen perusta saattoi olla huterä, kun avioliittoja solmittiin lyhyen lomattavuuden tai kirjeenvaihdon perusteella.

Lisäksi hermoja kiristänyt sota ja siviililämästä vieraantumisen kokemus yhdistettynä työttömyyteen, asuntopulaan, kodin menetykseen ja suuriin odotuksiin parisuhdetta kohtaan olivat liikaa monelle. Avioerojen määrä nousi sotaa edeltäneestä ajasta kolminkertaiseksi.

Yhden ihmisen innostus ja näky käynnisti uuden kirkollisen työmuodon, perheneuvonnan. Avun hakijoita oli kaikista yhteiskuntaluokista, enemmistö oli työväestöstä ja myös kirkosta vieraantuneet rohkenevat hakea apua. Perheneuvonnan kynnys on aina ollut matala.

Kahdeksassakymmenessä vuodessa perheneuvonta on laajentunut ja tällä hetkellä kirkon perheasiain neuvottelukeskukseksi on yhteensä 37 ja

niissä työskentelee yli 180 koulutettua työntekijää.

**Perheneuvontaa Lappeenrannassa 55 vuoden ajan**  
Silloinen Lappeenrannan kaupungin sosiaalijohtaja **Jaakko Tuomi** kutsui pastori **Matti J. Kurosen** perheasiain neuvottelukeskuksen johtajaksi.

1.9.1969 Matti J. Kurosen aloittamana Lappeenrannan perheneuvonta sai alkunsa ja alkusi sitä hallinnoi Lappeenrannan kaupungin ja seurakuntien yhteinen johtokunta.

Kirkon perheneuvonnan käynnäytettyä noin 18 000 yksittäistä asiakasta, Lappeenrannassa viime vuonna hieman yli 500. Valtaosa asiakkaista oli 30–49-vuotiaita avo- tai avioliitossa olevia, joiden perheessä on yksi tai useampia alaikäisiä lapsia.

Positiivista on se, että nuoret hakeutuvat parisuhde- ja perheneuvontapalveluihin jo varhaisessa vaiheessa ja se, että myös ikääntyneet löytävät yhä useammin tiensä perheneuvontaan. Useimmiten perheneuvontaan

tullaan vuorovaikutusongelmien, erokysymysten, uskottomuuden ja psykososiaalisten vaikeuksien haasteissa. Vuorovaikutusongelmien taustalla on usein monimutkaisempi kokonaisuus, esimerkiksi eron pohdintaa, kriisejä, sairastumisia, traumaattisia kokemuksia tai työpaineita. Kaikki ne vaikuttavat myös parisuhteeseen.

Asiakaskäyntien määrää ei Lappeenrannassa määritellä etukäteen, työskentely jatkuu asiakkaan tarpeen mukaan. Asiakkuus ei edellytä kirkon jäsenyyttä ja palvelu on maksutonta.

Lappeenrannassa on jo pitkään ollut kolme perheneuvojan virkaa. Perheneuvojen työ keskittyy terapiatyöhön parisuhteen ja perheen kysymyksissä sekä muissa ihmishuoli- ja perheasioiden soveltelytyöissä.

**Tämän päivän parisuhteen ja vanhemmuuden haasteet**  
Maailma on kahdeksassakymmenessä ja viidessäkymmenessä-vuodessa perheneuvonta on laajentunut ja tällä hetkellä kirkon perheasiain neuvottelukeskukseksi on yhteensä 37 ja

sempina vuosikymmeninä.

Nykyajan haasteena ovat esimerkiksi turvaverkkojen puuttuminen tai niiden maantieteellinen etäisyys, virtuaalitodellisuudessa vietetyt ajan määrän kasvaminen ja kasvokkain tapahtuvien tapaamisten vähentyminen. Taito olla ihmisten kanssa on vaikeutunut ja sosiaaliset tilanteet pelottavat.

Yhteiskunnan muutokset näkyvät perheneuvojan työssä, mutta perustehtävä ei ole juurikaan muuttunut. Yhä keskustellaan parisuhteen ja vanhemmuuden kysymyksistä.

Näin on luultavasti myös tulevaisuudessa. Uskon, että myös silloin pohditaan parisuhteen, lähisuhteiden ja vanhemmuuden kysymyksiä, vähän eri näköisessä maailmassa ja sen hetkisten haasteiden keskellä, mutta keskustelun tarve säilyy.

**Nyt on juhlan aika – lämpimästi tervetuloa juhlimaan kanssamme!**

Laura Siitonen  
Johtava perheneuvoja

**On juhlan aika!**  
**Lappeenrannan perheneuvonta täyttää 55 vuotta!**

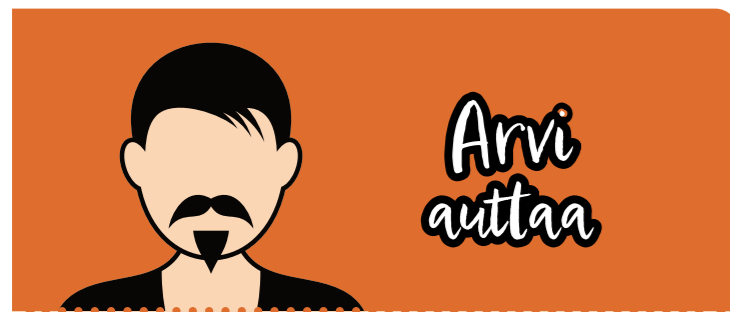
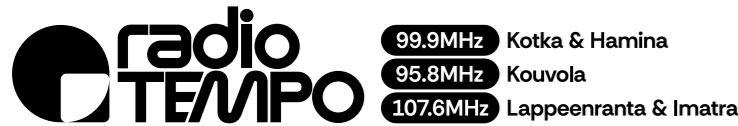
Juhlimme to 19.9. klo 17 alkaen  
**Kulttuuritalo Nuijamiessä**  
Synttärilakkukahvitarjoilu  
75 ensimmäiselle klo 17-18  
Klo 18-20 juhla-aiheista  
**Tunnelukot ja parisuhde**  
luennoitsijana

**Miia Moiso**  
TM, tunteikkaiterapeutti,  
pappi ja tietokirjailija  
Musiikki  
**Heidi Harju**  
muusikko ja kuoronjohtaja

LAPPEENRANNAN  
EV.LUT. SEURAKUNNAT

## LAPPEENRANNAN SEURAKUNNAT ALOITTA YHTEISTYÖN RADIO TEMPON KANSSA

KUUNTELE SEURAKUNTASI asian- tuntijoiden vinkkejä arjen tueksi Lappeenrannan seurakuntien tarjoamasta tunneterstaista. Radio Tempon torstai-iltapäivissä 5.9.2024 alkaen.



### MITÄ KYHKYNYEN SYMBOLISOI?

**EUROOPPALAISISSA PERINTEESSÄ** kyyhkynen on symbolisoinut rauhaa. Monissa urheilukilpailuissa on laskettu kyyhkysparvia ilmaan tuota rauhaa toivottamaan. Tuota perinnettä ei ole enää jatkettu eläinsuojelullisista syistä. Rauhan kyyhky on usein valkoinen.

Valkoinen kyyhky on myös Mikkelin hiippakunnan vaakunassa. Kyyhkysellä on suussa oliivipuun oksa. Tässä viitataan vedenpaisumuskertomukseen Raamatun alkulehdiltä. Kun vettä oli satanut neljäkymmentä päivää ja yötä ja kaikki veden vallat aukenivat, vesi täytti kaiken maan. Vain Nooa perikuntineen ja eläiminen pelastui arkissa. Nooa lähetti ensi korpin, sitten kyyhkyn. Kyyhkynen palasi oliivipuun oksa suussa ja näin ilmoitti Nooalle, että vedenpaisumus on ohitse. Ja rauha ihmisen ja Jumalan välillä toteutuu.

Monissa kirkkoketäilissä käytetään kuvaa alapäin lentävästä kyyhkysestä. Tällöin viitataan Jeesuksen kasteen yhteydessä taivaasta ilmestyneeseen kyyhkysen. "Samassa taivaat aukenivat, ja Jeesus näki Jumalan Hengen laskeutuvan kyyhkynen tavoin ja asettuvan hänen päälleen. Ja taivaista kuului ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johan minä olen mieltynyt." (Matt 3:16)

Kyyhkysellä on siis monta symbolista merkitystä: mm. viattomuus, rauha, rakkaus, Pyhä Henki.

## LAPPEENRANNAN SEURAKUNTAYHTYMÄ MUKAAN GREENREALITY-VERKOSTOON

**GREENREALITY NETWORK** on Etelä-Karjalassa toimiva energia- ja ympäristöalan verkosto, joka luo jäsenilleen sekä alueelle kestävää kasvua ja uusia liiketoimintamahdollisuuksia. Lappeenrannan seurakuntayhtymä haluaa olla mukana alueellisessa verkostossa, jossa edistetään niin kestävää kehitystä, ympäristönsuojelua kuin ekologisia toimintamuotoja.

Seurakuntayhtymä on sitoutunut edistämään kestävää kehitystä, ja sillä on ollut kirkon ympäristödiplomi vuodesta 2020 lähtien. Koska ympäristödiplomi on määräaikainen, seurakuntayhtymä on ryhtynyt päivitystyöhön diplomin uusimiseksi.

Lappeenrannan seurakuntayhtymä on jo vuosien ajan tehnyt kestävää kehitystä ja ekologisuutta edistäviä toimenpiteitä omissa toiminnoissaan. Näitä ovat olleet niin energiatekniset ratkaisut, työtöpojen sähköistäminen tai ekologisten tuotteiden

käyttöönotto. Seurakuntayhtymän läheisyydestä on tietty osa jätetty luonnonsuojelualueiksi tai luonnontilaisiksi.

### Verkostosta lisää tietoa ja hyviä käytäntöjä

Seurakuntayhtymän lähetystyön yhteinen kauppa Toivon Ikkuna Maailmalle on jo kuulunut Greenreality Networkiin vuodesta 2020 alkaen. Seurakuntayhtymä näkee, että verkostoon kuuntunut edistämään kestävää kehitystä, ja sillä on ollut kirkon ympäristödiplomi vuodesta 2020 lähtien. Koska ympäristödiplomi on määräaikainen, seurakuntayhtymä on ryhtynyt päivitystyöhön diplomien uusimiseksi.

Lappeenrannan seurakuntayhtymä on jo vuosien ajan tehnyt kestävää kehitystä ja ekologisuutta edistäviä toimenpiteitä omissa toiminnoissaan. Näitä ovat olleet niin energiatekniset ratkaisut, työtöpojen sähköistäminen tai ekologisten tuotteiden

www.lappeenrannanseurakunnat.fi/info-ja-asiointi/ymparistodiplomi

www.greenreality.fi/greenreality-network

### TYÖNTEKIJÄ HARRASTAA

## Yli 40 vuotta satulassa

Lappeenrannan seurakuntayhtymän viestintäpäällikkö Eija Fabritius voitti kultaa ratsastuskouluoppilaiden valtakunnallisissa mestaruuskilpailuissa Ypäjällä.

**H**evosopistolla kesäkuussa järjestetyssä kilpailutapahtumassa nähtiin yli 900 ratsastussuoritusta. Raijan Tallin Kahaushevosella aikuisratsastajien mestaruuteen yltänyt Fabritius on osallistunut Ypäjän kisoihin aiemminkin.

– Kaksi vuotta sitten olin tällä samalla hevosella pronsilla. Nyt sitten vähän petrattiin vielä.

Jännitys on usein estänyt häntä sijoittumasta kilpailuissa palkintosijoille.

– Nyt huomasi, että olin jotenkin rennempi, eikä minua jännittänyt häiritsevässä määrin. Hän kiittää tästä paitsi kertynyttä kokemusta, myös valmen-

tajaansa Raija Metsälää.

– Kilpaileminen on sellaista itsensä haastamista ja antautumista arvostelulle, koska sitähan se kouluratsastus on. Tuomarit arvioivat jokaista liikettä, sitä, miten ratsastaja istuu ja vaikuttaa hevoseen, ja onko hevonen tyytyväisen oloinen.

Mitalisijoitus ei ole ollut hänelle kaikki kaikessa kilpailuihin osallistumisessa.

– Tärkeintä on aina, että saa ehyen suorituksen, aluetasolla muutoinkin kilpaileva Fabritius toteaa.

### Yhteys pelaa

Fabritius aloitti ratsastusharrastuksen 11-vuotiaana.



Aune Hietaranta

– Luokkatoveri oli menossa tallille ja kysyi, lähdenkö mukaan. Minä lähdin. Hän ei enää ratsasta, minä en ole osannut lopettaa, hän nauraa.

Yhtä puoleltoista vuoden mittaista ja Etelä-Karjalaan muuton jälkeen tullutta lyhyempää taukoa lukuun ottamatta

ratsastus on pysynyt tiiviisti arjensa mukana.

– Kovin pitkää taukoa ei osaa pitää, se on aina kuin kotiinsa metni.

Aikaa harrastukseen kuluu varsin paljon. Fabritius kertoo käyvänsä viikon aikana yleensä kolmella ratsastustunnilla ja muutaman kerran

ratsastamassa omatoimisesti.

– Ratsastuksessa parasta on ratsastajan ja hevosen välillä oleva yhteys. Kun löytää hevosen, jonka kanssa synkkaa, se on hienoa.

Ratsastaminen vaatii keskittymistä, eikä hevosen selässä voi miettiä muita asioita.

Kahaus-hevosella ratsastanut Eija Fabritius päihitti 46 muuta kilpailijaa aikuisratsastajien sarjassa.

– Se on hyvä nolla- ja rentoutuskeino.

Vaikka Fabritius ei ole murtaanut ratsastaessa, hänelle on sattunut muutamia haavereita.

– Kerran jäin hevosen alle ja sain aivotärähdyksen. Kun on paljon käsitelty hevosia, niin onhan minua tietenkin joskus purtu tai potkaistu, vahingossa tai tahallaankin. Mutta mitään vakavaa ei ole sattunut.

### "Kovin pitkää taukoa ei osaa pitää."

EIJ FABRITIUS

Ratsastusharrastuksen voi aloittaa niin lapsi kuin aikuinenkin. Siitä kiinnostuneita Fabritius suosittelee tutustumaan eri hevostal-leihin ja löytämään oman tyyli-

sen paikan. – Ratsastus on siitä hyvä harrastus, että sitä voi harrastaa monella tavalla. Mutta aina kannattaa mennä ohjatulle alkeiskurssille, jossa oppii käsittelyä.

ATSO SUOPANKI

### MINUN TARINANI

## Elämä Jumalan käsissä

89-vuotiaan Kaisu Häkkisen elämä ei ole ollut ruusuilla tanssimista. Hän on kuitenkin luottanut aina Jumalan suojaan ja armoon – eikä ole joutunut pettymään.

**K**aisu Häkkisen lapsuusai- kaa varjosti sota ja isän kaatuminen jatkosodassa elokuussa 1941. Kaisu oli tuolloin 6-vuotias isän tyttö. Tieto isän kuolemasta saavutti perheen evakkomatkalta.

– Oltiin Ristiinassa maalaistalossa evakossa, kun eno tuli portille. Jo lapselle oli selvää mikä uutinen enolla oli kerrottavana.

Kaisulle on jäänyt mieleen, miten isä kirjoitti rintamalta ennen kaatumistaan.

– Hän kirjoitti, että jos hän tänne jää, niin kyllä Jumala teistä huolen pitää. Ja niin on pitänytkin, Kaisu toteaa.

Hän kuvaa lapsuudenkotiaan uskovaksi ja rukoileminen kulki luontevasti mukana arjessa.

Lapsuusaikaa värittivät useammat evakkoreissut ja välillä päästiin kotiin Lappeenrantaan.

– Meillä oli puutetta lähes kaikesta. Äiti sai isän työpöydän Kaukaan tehtaan konttorista, mikä auttoi selviytymään. Oli meillä kotiapulainen, mutta

hän oli puolikuuro, joten vastuu kolmen pikkusisaren viemisestä pommisuojaan oli minun vastuullani. Hyväkuuloinen kun olin.

### Sotalapsena Ruotsissa

Sodan loppuvaiheessa jouduttiin Venäjän hyökkäyksen alta jälleen evakkoon. Tällä kertaa tie vei enon luokse Varkauteen, kun Kaisu oli 9-vuotias ja sisar Liisa oli 8-vuotias.

**"Ei se tätikään kovin kiva ollut, mutta minä kävin itsekseni navetan takana rukoilemassa ja puhumassa Taivaan Isälle."**

KAISU HÄKKINEN

– Kuultiin, että naapurin työtöjät oli mennyt Ruotsiin ja ajattelimme, että me kanssa. Ei se



Kaisu Häkkisen kotiapulainen

Kaisu Häkkinen (vas.) sisarusten ja äidin kanssa. Perheen kaatuneen isän valokuva myös kuvassa.

masennusta. Olen kuitenkin aina lukenut Raamattua ja sitten väsymyksen hetkellä tuli eteeni Jesajan kirjan 61:10 "Hän pukee minun ylleni autuuden vaatteet ja verhoaa minut vanhurskautensa viittaana."

Siloin tajusin, että eihän minun tarvitse tehdä mitään. Jumala antaa ja minä otan vastaan. Siitä alkoi parantuminen. Jumala on antanut minulle voimaa.

### Opettamista ja lähetystyötä Venäjällä

Kaisu katsoo, että hänen opettajauransa ja tekemisissään on aina ollut vahvasti johdatusta.

– No onhan se aika ihme, että venäläiset tappoi minun isäni, mutta minä sain rakkauden Venäjän lapsia kohtaan.

Kaisun elämään on liittynyt vahvasti pyhäkoulutyö ja pyhäkouluopettajien opettaminen Venäjällä/Neuvostoliitossa 50 vuoden ajan, 1970-luvulta aina vuoden 2020 pandemian saakka.

– Olen lähtenyt, kun on pyydetty ja kutsuttu. Mutta nyt pandemian myötä Herran on sanonut minulle, että nyt Kaisu loppuu, enää ei tarvitse lähteä, Kaisu naurahtaa.

Vuoden 2025 alkupuolella 90 vuotta täyttävä Kaisu Häkkinen kehottaa kaikkiin vaikeuksien keskellä olevia – olivat vaikeudet mitä tahansa – luottamaan Jumalaan ja käännyttämään Hänen puoleensa.

– Toivoo on, ja se on Jumalassa.

Haastattelu MAARIT BERG Tekstin editointi EIJ FABRITIUS

### Soveltavan liikunnan tapahtumia

Tapahtumiin on vapaa pääsy, tervetuloa!

### Soveltavan liikunnan syyspäivät

Su 8.9. klo 10-13 Lappeenrannan urheilutalolla Maksuton tapahtuma kaikenikäisille. Lajikokeiluita, urheilijahaastatteluja ja kahvio. Sisäkengät tai tossut mukaan!

### Pyörätuolikoripallon lajikokeilu

La 14.9. Lappeenrannan urheilutalolla Klo 11 alkaen lajikokeilu Klo 14 näytösottelu

Lisätietoja tapahtumista: p. 0400 157 514, Jenni.Lehti@lapeenranta.fi lapeenranta.fi/liikunta



### Naiset Sanan äärellä

Parillisten viikkojen maanantai-iltoihin klo 18 Lauritsalan seurakuntakodilla, Kauppalankatu 1. Seuraava kerta 16.9.2024.

Tule tutkimaan yhdessä Raamattua mukavaan seuraan Ritva Asikaisen johdolla. Aluksi iltaate. Tervetuloa uudeksi mukaan!

LAURITSALAN SEURAKUNTA Lappeenranta ev. lut. seurakunnat

### Kirkonkulman aamu Diakonian aamupala 2024 klo 9-10.30

Lappeen seurakuntasali, Kirkkokatu 10 A, (esteetön kulku hissillä)

3.9. | 17.9. | 1.10. | 15.10. 29.10. | 12.11. | 26.11. | 10.12.

Vapaaehtoinen maksu. Diakoniatyöntekijöitä tavattavissa.



KIRKON DIAKONIA Oikeus ihmisten arvoiseen elämään

### Eläkeläisten leiripäivä Tuosassa 7.10.

Päivän teema liittyy vanhustenviikkoon. Ohjelmassa mm. pientä ulkoilua. Bussikuljetus, lähtö Lauritsalan seurakuntakodin edestä klo 9.30, kiertäen Hovinpellon, Hakalin, Tirilän ja Kaukaan kautta. Paluu noin kello 14.30. Leiripäivän hinta 15 € sis. ruokailun, kahvin ja matkan.

Ilmoittaudu Tuija Kokille pe 27.9. mennessä arkipäivisin klo 10-12 välillä numeroon 040 312 6422.

LAURITSALAN SEURAKUNTA Lappeenranta ev. lut. seurakunnat



### Pohdi yhdessä, elämää, tarkoista ja uskoa avoimesta ilmapiirissä

Alfa-kurssi alkaa ke 25.9.2024 Lauritsalan seurakuntakodilla Kauppalankatu 1

Rennossa ilmapiirissä tutkitaan yhdessä kristinuskoa 8 viikon ajan.

Jokaisessa illassa on tarjolla ruokaa, alustusvideota ja hyvää keskustelua.

ILMOITTAUDE VIIMEISTÄÄN 18.9.2024 matti.anttila@evl.fi

KURSSI ON ILMAINEN! LAURITSALAN SEURAKUNTA Lappeenranta ev. lut. seurakunnat

## AAMUKAHVILLA

# 11 vuotta rakkaudesta teatteriin

Niilo Ruokoniemi on monelle RATA-Ryhmän kesäteatteriesityksissä ja Lauritsala-seuran järjestämällä draamakierroksilla käyneille tuttu mies.

Syntyperäiseen lauritsalaiseen, kiharapäiseen 22-vuotiaaseen on myös saattanut törmätä Lappeenrannan Leirin Prismassa, jossa hän on myyjänä, tai Taidekoulu Estradilla, jossa hän on toiminut apuohjaajana ja opettajana. Näyttelijäkokemusta Niilolla on kertynyt kaikkiaan jo 11 vuotta.

– Alakouluiässä, 3.–4. luokan aikoihin harrastin kansantansseja ja breakdancea, mutta viidennen luokan alkaessa tanssi ei enää tuntunut hyvältä eikä omalta lajilta. Äitini Hanna ehdotti, että hakisin Taidekoulu Estradin teatterilinjalle. Yläasteen viimeisenä vuonna ja Lyseon lukion taide- ja teatteriluokalle siirryttyä oli sitten täysin selvää, että teatteri on minun juttuni ja tuleva ammatti. Niinpä päädyin vuodeksi opiskelemaan näyttelijän työtä Kauniainen kansalaisopistoon.

## Mukaan RATA-Ryhmään

Aapo Stavén oli Estradilla Niilon teatteriryhmän opettajana ja ohjaajana jo yläasteen aikoihin. Toissa keväänä hän oli kysynyt suosituksia RATA-Ryhmän näyttelijäksi Estradin Heidi Parkkiselta.

– Aapo soitti ja pyysi mukaan RATA-Ryhmän tulevan kesän tuotantoon.

Viime kesänä ryhmä tuotti Pappilapellon kesäteatterin kaukukomedian Jättiläismansikkoiden hyökkäys, joka sijoittuu joutsenolaiselle mansikkatilalle.

– En ole opiskelun, Estradin ja kaupan töiden takia pitänyt yhtään lomaa puoleentoista vuoteen, mutta ryhmässä on niin mukava tehdä teatteria, ettei se edes tunnu työltä. Yleisöä ei ole

ollut tämän kesän esityksissä niin paljon kuin edellisenä kesänä, mutta siihen lienee syynä se, että sekä näytelmä että sen ohjaaja eivät ole kovin tuttuja. Nythän ohjaaja vaihtui ensimmäistä kertaa koko RATA-Ryhmän historiassa.

## Turku kutsuu

Niilo on valittu Turun ammatikorkeakouluun opiskelemaan teatteri-ilmaisun ohjaajaksi. Neli-vuotisiin opintoihin sisältyy teatteripedagogin tutkinto. Tällä hetkellä vaakakuppi kallistuu enemmän näyttelijän työhön.

– Lavalla pääsen paremmin ilmaisemaan itseäni näyttelijänä. Sitten on päiviä, jolloin tuntuu, että olisipa kiva olla tässä ohjaajan roolissa.

**”Oli täysin selvää, että teatteri on minun juttuni.”**

NIILLO RUOKONIEMI

Näyttelijäntyö on vaativaa ja toisinaan todella fyysistäkin, eikä Niilolla todettu dyspraksiaa ole sitä helpommaksi tehnyt. Motoristen toimintojen koordinaatiohäiriö tarkoittaa vaikeutta suorittaa tahdonalaisia liikkeitä tai liikesarjoja.

Tahdonalaiset tarkat liikkeet ovat hänelle edelleen haastavia, mutta laajat liikkeet sujuvat helposti. Koska vaiva on ollut läsnä koko elämän, hän on oppinut elämään asian kanssa. Motivaatiota näyttelemiseen ei tämäkään vaiva ole syönyt.



Jättiläismansikkoiden hyökkäys 2024.

Tosin uskoa omiin kykyihin koetellaan silloin, kun alan oppilaitoksiin haettaessa saa kerta toisensa jälkeen hylkäävän vastauksen. Niilo antaa vinkin vastaavaan tilanteeseen joutuneille.

– Jatkaa vaan sen tekemistä mistä nauttii. Sillä saa pidettyä motivaatiota yllä.

Näyttelijän pitää sisäistää jatkuvasti esitettävän hahmon mielenmaisema ja tavat olla ja elää. Rooliin valmistautuminen lähtee tekstin opettelusta, jonka jälkeen Niilo tulkitsee hahmoa omista lähtökohdistaan ja ohjaajan neuvon pohjalta. Joskus rooli voi vaatia myös elämäntapamuutosta, jossa käytetään metodinäyttelemissä tekniikoita, jotta päästään haluttuun lopputulokseen. Myös hahmon maneerit ovat tärkeitä.

– Tämä korostuu silloin, kun samassa näytelmässä on useampi rooli esitettävänä ja pitää varmistaa, että maneerit hahmojen välillä erottuvat selvästi sekä katsojalle että itselle, eivätkä puuroudu keskenään.

Rooleja harjoitellaan intensiivisesti.

– Siihen pitää opetella, että rooli jää teatterin lavalle. Se voi olla muuten todella pelottavaa, jos se kotiin seuraa. Itselleni työ kaupassa, kotona tietokonepelit ja kavereiden kanssa hengailu ovat se tapa, jolla pääsen roolistat eroon.

## Mieleenpainuvien roolien

Niilon 11-vuotisen näyttelijätai-paleen mieleenpainuvien roolien

on ollut vuonna 2022 Sumppi – Älä elämää pelkää -näytelmässä, joka kertoo menetyksestä ja kuolemasta. Näytelmä pohjautuu hänen hyvän ystävänsä ja samassa taidekoulu Estradin ryhmässä olleen, auto-onnettomuudessa menehtyneen Roopen teksteihin, joista Estradin teatteriryhmäläiset tekivät viimeisenä hyvästini näytelmän. Näytelmä kertoo teatteriryhmästä, joka joutuu etsimään uutta normaalia, kun ryhmän yksi jäsen, Sumppi, kuolee.

Ryhmä pääsi esittämään näytelmän myös Lappeenrannan Saksan ystävyyskaupunki Schwäbisch Hallin nuorisoteatterifestivaaleilla.

Kuten jokaisella näyttelijällä, myös Niilolla on unelmarooli, jonka haluaisi tehdä ja toiveita tulevaisuudelle.

– Risto Rappääjä ja polkupyörävaras -elokuvassa on Martti Syrjän esittämä lääkäri, joka on niin hölmö hahmo, että se olisi hienoa tehdä. Mitä tavoitteisiin tulee, niin meillä Lappeenrannassa on valtakunnallisestikin korkeatasoista taiteen perusopetus-

ta esimerkiksi Taidekoulu Estradilla, mutta jos haluaa jatkaa eteenpäin, niin tarjontaa ei ole. Siihen toivoisin lisää tarjontaa.

Verkostoituminen teatterin alalla on Niilon mukaan tärkeää, jotta töitä Suomessa riittää. Esimerkiksi Kauniaisissa kansalaisopiston kursseilla oli vierailevia opettajia, joihin pääsi tutustumaan ja sitä kautta luotua verkostoja casting-yhteisöön. Varsinkin Lappeenrannassa, jossa piirit ovat pienet, ohjaajien tunteminen on kaiken a ja o, jotta saa esimerkiksi keikkatöitä yksittäisiin tuotantoihin.

Niilo antaa lopuksi neuvon teatterin tekemisestä haaveileville nuorille.

– Ilmoittaudu Taidekoulu Estradiin! Siellä on mahdollisuus opiskella teatterialaa laaja-alaisesti.

JUKKA KOSONEN



Kuvat Jukka Kosonen

## SEURAKUNTATERVEHDYS ILMESTYY

seuraavan kerran 30. marraskuuta Etelä-Saimaan välissä uusin, jouluisin aihein.

Voit lähettää palautetta, juttuideoita ja materiaaliehtotuksia lukijanpalstalle 21.10. mennessä lehden verkkosivun lomakkeen kautta tai sähköpostilla: eija.fabritius@evl.fi.

Lehti on saatavissa sähköisessä muodossa verkkosivuillamme lappeenrannanseurakunnat.fi/seurakuntatervehdys.

Verkkosivuiltamme lappeenrannanseurakunnat.fi löydät myös ajankohtaiset blogimme ja uutisemme.

Seuraa meitä myös somessa:



facebook.com/lappeenrannanseurakunnat



instagram.com/lprseurakunnat



youtube.com/lprseurakunnat

Hyvää syksyä!